

VÄHÄKYRÖ KIRKONSEUTU

OSAYLEISKAAVA 2020

OSAYLEISKAAVAMERKINNÄT JA -MÄÄRÄYKSET:

AO	PIENTALOVALTAINEN ASUNTOALUE. Olemassa oleva tai rakennuskaavan mukaan toteutuva pientalo valtainen asuntoalue.
AO-1	Uusi rakennuskaavan perusteella toteutuva pientalovaltainen asuntoalue.
AO-2	Uusi tai vanhaa täydentävä, tarkennelun osayleiskaavan perusteella toteutuva, pientalovaltainen asuntoalue.
AP	VÄLJÄ PIENTALOVALTAINEN ASUNTOALUE. Nykyinen väljä pientalovaltainen asuntoalue, jonne voidaan sijoittaa täydentävää asuntorakentamista.
APT	VÄLJÄ PIENTALOVALTAINEN ASUNTOALUE. Alueella olevaa rakennuskantaa voidaan täydentää. Rakennuspalkoille voidaan asuin- ja talousrakennusten lisäksi sijoittaa myös käsityö- tai muuta teollista toimintaa, joka ei aiheuta ympäristöilleen häiritsevää melua, ilman pilaantumista tai muuta sellaista häiriötä. Sen osuus saa olla enintään 49 % koko alueen kerrosalasta.
AK	KERROSTALOVALTAINEN ASUNTOALUE
C	KESKUSTATOIMINTOJEN ALUE
PY	JULKISTEN PALVELUJEN JA HALLINNON ALUE.
PK	YKSITYISTEN PALVELUJEN JA HALLINNON ALUE.
TY	YMPÄRISTÖHÄIRIÖITÄ AIHEUTTAMATTOMAN TEOLLISUUDEN ALUE.
T	TEOLLISUUS- JA VARASTOALUE
VL	LÄHIVIRKISTYSALUE.
VU	URHEILU- JA VIRKISTYSPALVELUTOIMINTOJEN ALUE
EV	SUOJAVIHERALUE.
ET	YHDYSKUNTAATEKNISEN HUOLLON ALUE
EM	TURKISTARHA-ALUE

EH	HAUTAUSMAA-ALUE
AM	MAATILOJEN TALOUSKESKUSTEN ALUE. Alueelle voidaan asuin- ja maatalousrakennusten lisäksi sijoittaa myös käsityö- tai muuta teollista toimintaa, joka ei aiheuta ympäristölle häiritsevää melua, ilman pilaantumista tai muuta sellaista häiriötä.
AMS	MAATILOJEN TALOUSKESKUSTEN ALUE Alueelle saa sijoittaa sikalan.
MT	MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE. Alueelle voidaan sijoittaa myös haja-asutusalueista rakentamista. Muu, kuin maa- ja metsätaloutta palveleva rakentaminen on sijoitettava niin, että avoimet pelloalueet säilyvät viljelykäytössä. Rakentaminen tulee sijoittaa pellojen laitaan olemassa olevien teiden varteen.
MT-1	MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE. Alueelle ei suositella sijoitettavaksi muuta kuin maa- ja metsätalouteen liittyvää täydennysrakentamista ja alue suositellaan säilytettäväksi avoimena.
MU	MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE. ULKOILUN OHJAAMISTARVETTA. Alueelle voidaan sijoittaa ulkoilureittejä levähdys- ja tukialueineen.
MTS	MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE. SUOJELUTARVETTA. Alueella on muinaismuistolain rauhoittamia kiinteitä muinaisjäännöksiä. Lisäksi alueella on luonnonnollisesti ja runsaasti kasvavaa katajikkoo. Alueen maankäyttö- ja rakennussuunnitelmista on pyydettyä Museoviraston ja kunnan lausunto.
W	VESIALUE. Kyrönjoen ranta-alueille rakennettaessa ei kostuessaan vaurioituvia rakentelua saa sijoittaa kerran 50 vuodessa saltuvan suurimman tulvakorkeuden tason, lisättyä yhdellä metrillä, alapuolelle. Kyseinen korkeustaso on (N60): - Kaava-alueen länsipäässä + 10,90 m - Kirkkosillan kohdalla + 11,20 m - Perklönkosken alapuolella + 11,50 m - Perklönkosken yläpuolella + 11,70 m - Kaava-alueen eteläpäässä + 12,00 m Em. kohden välisillä alueilla korkeustaso muuttuu tasaisesti maikan mukana.
RA	LOMA-ASUNTOALUE
SM	MUINAISMUISTOALUE

/sm	MUINAISMUISTOLAIN RAUHOITTAMA KIINTEÄ MUINAISJÄÄNNÖS. Alueen maankäyttö- ja rakennussuunnitelmista on pyydettyä Museoviraston lausunto.
/s-1	ALUE, JOLLA YMPÄRISTÖ SÄILYTETÄÄN. Alueen säilymisen ja käytön sekä lisärakentamisen kannalta tarpeelliset muutokset ovat sallittuja siten, että ne eivät ole ristiriidassa kohteen maisemallisen erityisluonteen ja rakennustyylin kanssa. r1. Kirkonmäen alue. r4. Sallin vanhan asuinrakennuksen pihapiiri. r9. Finnilän maallan taluskeskuksen pihapiiri.
r1..k-1..	RAKENNUSTAITEELLISESTI TAI HISTORIALLISTA ARVOKAS RAKENNUS TAI MUU SUOJELTAVA KOHDE. Rakennusta ei saa purkaa ja siinä saa suorittaa vain sellaisia korjaus- ja muutostöitä, jotka edesauttavat sen rakennustaiteellisesti arvokkaan ulkoasun säilymistä. r1. Kirkonmäellä olevia rakennuksia: kirkko, tapuli, aitta, museo. r2. Savilahden koulu. r3. Enlinen kunnantalo (Hannuksela). r4. Sallin vanha asuinrakennus r5. Haulausmaan kappeli. r6. Korkeakattolinen asuinrakennus Sumuntielle, "aippilinna". r7. Vanha pappila Maunukselassa. r8. Nuorisoseurarakennus, Kyrölä. r9. Finnilän maallan päärakennus. r10. Tuulimylly Erkkiänmäellä. k-1. Luonnonsuojelulain perusteella rauhoitettava pylväsmäinen kalaja, joka on säilytettävä (kalaja Erkkiänmäen alueella). k-2. Iso siirtolohkare, joka on pyrittävä säilyttämään (Rekilän alueella).
s-11	ARVOKAS MAISEMA-ALUE. Alueella on metsälaissa tarkoitettuja arvokkaita elinympäristöjä, jotka on huomioitava alueen maankäytössä. Alueella voidaan käyttää virkistystarkoituksiin sitä varten laaditun suunnitelman perusteella (Kirkkolampi ympäristöineen).
s-12	ARVOKAS SUOMAIMAISEMA. Alue muodostaa metsälaissa tarkoitettua arvokasta elinympäristön. Alueella ei saa suorittaa sen luonnontilaa muuttavia toimenpiteitä (Palomalammi, Sällinpotti).
s-13	ARVOKAS MAISEMA-ALUE. Alueella on metsälaissa tarkoitettuja arvokkaita elinympäristöjä, jotka on huomioitava alueen maankäytössä. Alueella olevien kallioiden ja vähäpuustoisten soiden luonnontilaa muuttavat toimenpiteet ovat kiellettyjä (Tronilänmäki).
s-14	MAISEMALLISESTI MERKITTÄVÄ METSÄSAAREKE. Alueen luontoa olennaisesti muuttavia toimenpiteitä tulisi välttää (Soininvuori, Alainenmäki).
s-15	MAISEMALLISESTI MERKITTÄVÄ KALLIOALUE. Alueen luontoa olennaisesti muuttavia toimenpiteitä tulisi välttää (Saarenpään kalliot, Kokkokallio, Oronmäki, Palaneldenkalliot).
s-16	MAISEMALLISESTI MERKITTÄVÄ PURON LÄHIYMPÄRISTÖ. Alueen luontoa muuttavia toimenpiteitä tulisi välttää (Haarajoen alaosat).
SEUDULLINEN PÄÄVÄYLÄ.	Liikenteen aiheuttama melu on Vähänkyläntielle liikennemääräennusteen (vuonna 2020) ja nopeusrajoituksen (70 km/h) mukaan ulkoillassa 55 dB(A) noin 70 metrin etäisyydellä tiestä.
ALUEELLINEN PÄÄVÄYLÄ.	Liikenteen aiheuttama melu on liikennemääräennusteen (vuonna 2020) ja nopeusrajoituksen (50 km/h) mukaan ulkoillassa 55 dB(A) noin 40 metrin etäisyydellä tiestä.
KOKOOJATIE	
LIITYNTÄTIE	
KEVYEN LIIKENTEEN REITTI	
MERKITTÄVÄ NÄKYMÄ	
KYRÖNJOEN MELONTAREITTIIN KUULUVA RANTAUTUMISPAIKKA	
Mel-ra	* Rakennuslain 3 §:n 1 momentin perusteella määrätään, että Kyrönjoen ja suurimpien valtaojien varsilla ei saa suorittaa vesistöä saastuttavia toimenpiteitä. * Rakennuslain 3 §:n 1 momentin perusteella määrätään, että alueella olevien sikalojen yhteydessä on oltava katettu lietesäiliö. * Kyrönjoen alueeseen luokitellaan valtakunnallisesti arvokkaiden maisemakokonaisuuksien joukkoon. Valtiosa yleiskaava-alueesta kuuluu sanottuun alueeseen. Rakentamisessa ja muissa alueella suoritettavissa toimenpiteissä on pyrittävä säilyttämään sen perinteinen luonne ja maisema sekä rakentamisen tyylit ja huomioitava aluetta varten annetut ja annettavat ohjeet ja määräykset.

VÄHÄKYRÖ KIRKONSEUTU

OSAYLEISKAAVA 2020

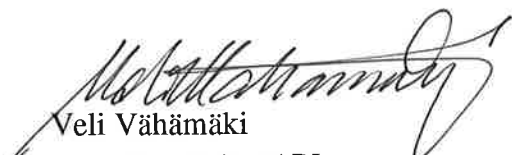

Plan-Ark Oy

insinööri- ja arkkitehtitoimisto
Hovioikeudenpuistikko 19 B, 65100 VAASA puh. 961-3172 000

Piirt. MO

Tark. VV

Veli Vähämäki
maanmittausinsinööri DI

30.4.1999

OSAYLEISKAAVAMERKINNÄT JA -MÄÄRÄYKSET:

AO

PIENTALOVALTAINEN ASUNTOALUE.

Olemassa oleva tai rakennuskaavan mukaan toteutuva pientalo valtainen asuntoalue.

AO-1

Uusi rakennuskaavan perusteella toteutuva pientalovaltainen asuntoalue.

AO-2

Uusi tai vanhaa täydentävä, tarkennetun osayleiskaavan perusteella toteutuva, pientalovaltainen asuntoalue.

AP

VÄLJÄ PIENTALOVALTAINEN ASUNTOALUE.

Nykyinen väljä pientalovaltainen asuntoalue, jonne voidaan sijoittaa täydentävää asuntorakentamista.

APT

VÄLJÄ PIENTALOVALTAINEN ASUNTOALUE.

Alueella olevaa rakennuskantaa voidaan täydentää. Rakennuspaikoille voidaan asuin- ja talousrakennusten lisäksi sijoittaa myös käsityö- tai muuta teollista toimintaa, joka ei aiheuta ympäristölleen häiritsevää melua, ilman pilaantumista tai muuta sellaista häiriötä. Sen osuus saa olla enintään 49 % koko alueen kerrosalasta.

AK

KERROSTALOVALTAINEN ASUNTOALUE

C

KESKUSTATOIMINTOJEN ALUE

PY

JULKISTEN PALVELUJEN JA HALLINNON ALUE.

PK

YKSITYISTEN PALVELUJEN JA HALLINNON ALUE.

TY

YMPÄRISTÖHÄIRIÖITÄ AIHEUTTAMATTOMAN TEOLLISUUDEN ALUE.

T

TEOLLISUUS- JA VARASTOALUE

VL

LÄHIVIRKISTYSALUE.

VU

URHEILU- JA VIRKISTYSPALVELUTOIMINTOJEN ALUE

EV

SUOJAVIHERALUE.

ET

YHDYSKUNTATEKNISEN HUOLLON ALUE

EM

TURKISTARHA-ALUE

EH**HAUTAUSMAA-ALUE****AM****MAATILOJEN TALOUSKESKUSTEN ALUE.**

Alueelle voidaan asuin- ja maatalousrakennusten lisäksi sijoittaa myös käsityö- tai muuta teollista toimintaa, joka ei aiheuta ympäristölle häiritsevää melua, ilman pilaantumista tai muuta sellaista häiriötä.

AMS**MAATILOJEN TALOUSKESKUSTEN ALUE**

Alueelle saa sijoittaa sikalan.

MT**MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE.**

Alueelle voidaan sijoittaa myös haja-asutusluonteista rakentamista. Muu, kuin maa- ja metsätaloutta palveleva rakentaminen on sijoitettava niin, että avoimet peltoalueet säilyvät viljelykäytössä. Rakentaminen tulee sijoittaa peltojen laitaan olemassa olevien teiden varteen.

MT-1**MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE.**

Alueelle ei suositella sijoitettavaksi muuta kuin maa- ja metsätalouteen liittyvää täydennysrakentamista ja alue suositellaan säilytettäväksi avoimena.

MU**MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE.
ULKOILUN OHJAAMISTARVETTA.**

Alueelle voidaan sijoittaa ulkoilureittejä levähdys- ja tukialueineen.

MTS**MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE.
SUOJELUTARVETTA.**

Alueella on muinaismuistolain rauhoittamia kiinteitä muinaisjäännöksiä. Lisäksi alueella on luonnonniittyjä ja runsaasti kasvavaa katajikkoo. Alueen maankäyttö- ja rakennussuunnitelmista on pyydettävä Museoviraston ja kunnan lausunto.

W**VESIALUE.**

Kyrönjoen ranta-alueille rakennettaessa ei kostuessaan vaurioituvia rakenteita saa sijoittaa kerran 50 vuodessa sattuvan suurimman tulvakorkeuden tason, lisättyä yhdellä metrillä, alapuolelle. Kyseinen korkeustaso on (N60):

- Kaava-alueen länsipäässä	+ 10,90 m
- Kirkkosillan kohdalla	+ 11,20 m
- Perkiönkosken alapuolella	+ 11,50 m
- Perkiönkosken yläpuolella	+ 11,70 m
- Kaava-alueen eteläpäässä	+ 12,00 m

Em. kohtien välisillä alueilla korkeustaso muuttuu tasaisesti matkan mukana.

RA**LOMA-ASUNTOALUE****SM****MUINAISMUISTOALUE**

/sm

MUINAISMUISTOLAIN RAUHOITTAMA KIINTEÄ MUINAISJÄÄNNÖS.

Alueen maankäyttö- ja rakennussuunnitelmista on pyydettävä Museoviraston lausunto.

/s-1

ALUE, JOLLA YMPÄRISTÖ SÄILYTETÄÄN.

Alueen säilymisen ja käytön sekä lisärakentamisen kannalta tarpeelliset muutokset ovat sallittuja siten, että ne eivät ole ristiriidassa kohteen maisemallisen erityisluonteen ja rakennustyylin kanssa.

r1. Kirkonmäen alue.

r4. Sallin vanhan asuinrakennuksen pihapiiri.

r9. Finnilän maatilan talouskeskuksen pihapiiri.

r1../k-1..

RAKENNUSTAITEELLISESTI TAI HISTORIAALLISESTI ARVOKAS RAKENNUS TAI MUU SUOJELTAVA KOHDE.

Rakennusta ei saa purkaa ja siinä saa suorittaa vain sellaisia korjaus- ja muutostöitä, jotka edesauttavat sen rakennustaiteellisesti arvokkaan ulkoasun säilymistä.

r1. Kirkonmäellä olevia rakennuksia: kirkko, tapuli, aitta, museo.

r2. Savilahden koulu.

r3. Entinen kunnantalo (Hannuksela).

r4. Sallin vanha asuinrakennus

r5. Hautausmaan kappeli.

r6. Korkeakattoinen asuinrakennus Sumunttiellä, "alppilinna".

r7. Vanha pappila Maunukselassa.

r8. Nuorisoseurarakennus, Kyrölä.

r9. Finnilän maatilan päärakennus.

r10. Tuulimylly Erkkilänmäellä.

k-1. Luonnonsuojelulain perusteella rauhoitettava pylväsmäinen kataja, joka on säilytettävä (kataja Erkkilänmäen alueella).

k-2. Iso siirtolohkare, joka on pyrittävä säilyttämään (Rekilän alueella).

ARVOKAS MAISEMA-ALUE.

s-11

Alueella on metsälaissa tarkoitettuja arvokkaita elinympäristöjä, jotka on huomioitava alueen maankäytössä. Aluetta voidaan käyttää virkistystarkoituksiin sitä varten laaditun suunnitelman perusteella (Kirkkolampi ympäristöineen).

ARVOKAS SUOMAISEMA.

s-12

Alue muodostaa metsälaissa tarkoitetun arvokkaan elinympäristön. Alueella ei saa suorittaa sen luonnontilaa muuttavia toimenpiteitä (Palomalammi, Sällinpotti).

ARVOKAS MAISEMA-ALUE.

s-13

Alueella on metsälaissa tarkoitettuja arvokkaita elinympäristöjä, jotka on huomioitava alueen maankäytössä. Alueella olevien kallioiden ja vähäpuustoisten soiden luonnontilaa muuttavat toimenpiteet ovat kiellettyjä (Trontilanmäki).

MAISEMALLISESTI MERKITTÄVÄ METSÄSAAREKE.

s-14

Alueen luontoa olennaisesti muuttavia toimenpiteitä tulisi välttää (Soininvuori, Alainenmäki).

s-15

MAISEMALLISESTI MERKITTÄVÄ KALLIOALUE.

Alueen luontoa olennaisesti muuttavia toimenpiteitä tulisi välttää (Saarenpään kalliot, Kokkokallio, Oronmäki, Palaneidenkalliot).

s-16

MAISEMALLISESTI MERKITTÄVÄ PURON LÄHIYMPÄRISTÖ.

Alueen luontoa muuttavia toimenpiteitä tulisi välttää (Haarajoen alaosa).

SEUDULLINEN PÄÄVÄYLÄ.

Liikenteen aiheuttama melu on Vähänkyrönteillä liikennemääräennusteen (vuonna 2020) ja nopeusrajoituksen (70 km/t) mukaan ulkotilassa 55 dB(A) noin 70 metrin etäisyydellä tiestä.

ALUEELLINEN PÄÄVÄYLÄ.

Liikenteen aiheuttama melu on liikennemääräennusteen (vuonna 2020) ja nopeusrajoituksen (50 km/t) mukaan ulkotilassa 55 dB(A) noin 40 metrin etäisyydellä tiestä.

KOKOOJATIE

LIITYNTÄTIE

KEVYEN LIIKENTEEN REITTI

MERKITTÄVÄ NÄKYMÄ

Mel-ra

KYRÖNJOEN MELONTAREITTIIN KUULUVA RANTAUTUMISPAIKKA

* Rakennuslain 3 §:n 1 momentin perusteella määrätään, että Kyrönjoen ja suurimpien valtaojien varsilla ei saa suorittaa vesistöä saastuttavia toimenpiteitä.

* Rakennuslain 3 §:n 1 momentin perusteella määrätään, että alueella olevien sikaloiden yhteydessä on oltava katettu lietesäiliö.

* Kyrönjokilaakso luokitellaan valtakunnallisesti arvokkaiden maisemakokonaisuuksien joukkoon. Valtaosa yleiskaava-alueesta kuuluu sanottuun alueeseen.

Rakentamisessa ja muissa alueella suoritettavissa toimenpiteissä on pyrittävä säilyttämään sen perinteinen luonne ja maisema sekä rakentamisen tyyli ja huomioitava aluetta varten annetut ja annettavat ohjeet ja määräykset.

VÄHÄKYRÖ KIRKONSEUTU

OSAYLEISKAAVA 2020

SISÄLLYSLUETTELO

ALKUSANAT

1 PERUSTIEDOT

- 1.1 KAAVA-ALUEEN SIJAINTI
- 1.2 SUUNNITTELUTILANNE
 - 1.2.1 Seutukaava
 - 1.2.2 Yleiskaava
 - 1.2.3 Rakennuskaava
 - 1.2.4 Rakennusjärjestys
 - 1.2.5 Rakennuskiellot
- 1.3 POHJAKARTTA
- 1.4 MAANOMISTUS
- 1.5 VÄESTÖ
- 1.6 TYÖPAIKAT
- 1.7 RAKENNETTU YMPÄRISTÖ
 - 1.7.1 Kokonaisrakenne
 - 1.7.2 Maankäyttö
 - 1.7.3 Palvelut
 - 1.7.4 Yhdyskuntatekninen huolto
- 1.8 LUONNONYMPÄRISTÖ
- 1.9 ERITYISPIIRTEET JA SUOJELUKOhteet
 - 1.9.1 Rakennus- ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaat kohteet
 - 1.9.2 Esihistorialliset kiinteät muinaisjäännökset
 - 1.9.3 Luonnonmaiseman erityiskohteet
 - 1.9.4 Luonnonvarat ja niiden suojelu
- 1.10 YMPÄRISTÖN HÄIRIÖTEKIJÄT
- 1.11 KESTÄVÄ KEHITYS

2 TAVOITTEET

- 2.1 YLEISTAVOITTEET
- 2.2 TAAJAMAN RAKENNE
- 2.3 ASUINYMPÄRISTÖ
- 2.4 PALVELUT JA TEOLLISUUS
- 2.5 VIRKISTYS JA ULKOILU

LIITTEET:

- LIITE 1: OSAYLEISKAAVA-ALUEEN SIJAINTI
- LIITE 2: OTE SEUTUKAAVASTA
- LIITE 3: AIKAISEMPI YLEISKAAVA
- LIITE 4: RAKENNUSKAAVA 1:5000
- LIITE 5: LUONNONOLOSUHTEET
- LIITE 6: MAANOMISTUS
- LIITE 7: PALVELUT
- LIITE 8: TEOLLISUUSYRITYKSET
- LIITE 9: MAATALOUDEN TALOUSKESKUKSET
- LIITE 10: SIKALAT
- LIITE 11: TEKNINEN HUOLTO
- LIITE 12: LIIKENNEVERKKO
- LIITE 13: SUOJELU
- LIITE 14: JOET JA VALTAOJAT, SUOJELUTOIMET VILJELYN YHTEYDESSÄ.
- LIITE 15: VALTAKUNNALLISESTI ARVOKAS MAISEMA-ALUE.
- LIITE 16: KESTÄVÄ KEHITYS, LUONNON MONIMUOTOISUUS
- LIITE 17: TARKEMMAN SUUNNITTELUN ALUEET
- LIITE 18: TULVA-ALUEET
- LIITE 19: RAKENNUSKAAVAN TARKISTUSTARPEET.

- 2.6 LUONNONYMPÄRISTÖ, MAISEMA, SUOJELU
- 2.7 MAA- JA METSÄTALOUS
- 2.8 LIIKENNE JA TEKNINEN HUOLTO

3 OSAYLEISKAAVA JA SEN PERUSTELUT

- 3.1 YLEISPERUSTELU JA KUVAUS
- 3.2 MITOITUSPERUSTEET
 - 3.2.1 Asuminen
 - 3.2.2 Teollisuus
 - 3.2.3 Yksityiset palvelut
 - 3.2.4 Julkiset palvelut
 - 3.2.5 Virkistysalueet
 - 3.2.6 Tekninen huolto
- 3.3 MAANOMISTUS
- 3.4 ALUEVARAUKSET JA KAAVAMÄÄRÄYKSET
 - 3.4.1 Asuminen
 - 3.4.2 Keskustatoimintojen alueet
 - 3.4.3 Yksityiset palvelut
 - 3.4.4 Julkiset palvelut
 - 3.4.5 Teollisuusalueet
 - 3.4.6 Maatalouden talouskeskukset, sikalat
 - 3.4.7 Maa- ja metsätalousalueet
 - 3.4.8 Virkistysalueet
 - 3.4.9 Loma- ja matkailualueet
 - 3.4.10 Erityisalueet
- 3.5 Tiestö ja tekninen huolto
- 3.6 LUONNONYMPÄRISTÖ
- 3.7 ERITYISKOhteet, suojelu
- 3.8 Ympäristön häiriötekijät
- 3.9 Ympäristövaikutukset
- 3.10 Kestävä kehitys

4 TOTEUTTAMINEN

- 4.1 RAKENNUSPAIKKOJEN KÄYTTÖÖNOTTO YLEISKAAVA-ALUEELLA
- 4.2 Tiestö ja tekninen huolto
- 4.3 Maatalouden asema yleiskaavaa toteutettaessa
- 4.4 Rakentaminen MT- ja MT-1-alueille
- 4.5 Oikeusvaikutukset
- 4.6 KAAVOITUSOHJELMA

5 SUUNNITTELUVAIHEET

ALKUSANAT

Vähänkyrön kirkonseutua varten laadittiin ensimmäinen osayleiskaava 1980-luvun puolivälin jälkeen ja se hyväksyttiin kunnanvaltuustossa 19.2.1987.

Viimeisten kymmenen vuoden kuluessa sekä kunnan olosuhteissa että yhteiskunnassa yleensäkin ja myös asioiden keskinäisessä arvostuksessa ja suunnitelun menetelmissä on tapahtunut suhteellisen suuria muutoksia, josta syystä katsottiin olevan aihetta tarkistaa osayleiskaava vastaamaan paremmin nykyhetken ja tulevaisuuden tarpeita.

Yleiskaavan tarkistuksen yhteydessä kaava kokonaisuudessaan käydään läpi ja ratkaisut mietitään uusien olosuhteiden pohjalta alusta lähtien uudelleen.

Kirkonseudun osayleiskaava on luonteeltaan aikaisemman yleiskaavan tapaan 1. asteen yleiskaava, jota ei ole tarkoitus alistaa Ympäristökeskuksen vahvistettavaksi.

Yleiskaavatyön maankäytön ja ympäristösuunnittelun osuudesta on vastannut insinööri ja arkkitehtitoimisto Plan-Ark Oy, missä suunnittelu- ja selvitystyöhön ovat osallistuneet maanmittausinsinööri Veli Vähämäki ja arkkitehti, fil.tohtori Kimmo Lapintie. Lapintie on laatinut kestävää kehitystä koskevan osan, luku 1.11. Vähänkyrön kunnan edustajina suunnittelutyötä ovat ohjanneet kunnanjohtaja Jouni Haapaniemi, tekninen johtaja Tapani Lehto ja maanmittausteknikko Juha Vahvaselkä sekä asianomaiset kunnan luottamuselimet. Työryhmässä ovat mukana olleet myös kunnan terveystarkastaja Maarit Vuorensivu ja maaseutusihteeri Johanna Kyrö.

Tämä raportti sisältää Vähänkyrön kirkonseudun osayleiskaavan selostuksen liitteineen.

Plan-Ark Oy
30.4.1999

1 PERUSTIEDOT

1.1 KAAVA-ALUEEN SIJAINTI

Osayleiskaava käsittää liitteessä 1 esitetyn alueen. Alueeseen kuuluvat varsinaisen taajamakeskuksen lisäksi sen ympäristössä sijaitsevat tiheämmän kyläasutuksen alueet sekä myös osittain haja-asutusalueita.

Kaava-alueen pinta-ala on kokonaisuudessaan noin 2400 ha.

Alue on enimmäkseen sama kuin edellisen osayleiskaavan alue, kuitenkin niin, että pohjoisosassa aluetta on hieman supistettu jättämällä osa metsäalueista kaavan ulkopuolelle.

Vähänkyrön kirkolta on matkaa Vaasaan noin 30 km ja Seinäjoelle noin 45 km.

1.2 SUUNNITTELUTILANNE

1.2.1 Seutukaava

Vähänkyrön kunta kuuluu Pohjanmaan liiton alueeseen. Seutukaavan virkistys- ja suojelualueita koskeva vaihekaava 1 on vahvistettu 30.7.1981. Vaihekaava 1:n tarkistus sekä asutusrakenneseutukaava (vaihekaava 2) vahvistettiin 26.9.1988. Samassa yhteydessä on vahvistettu myös asutusrakennetta koskevat varaukset.

Luonnonvaroja, kulttuurimaisema-alueita ja liikennettä koskevien varausten ja vahvistetun kaavan tarkistusten osalta seutukaava (seutukaava 3) on vahvistettu 11.4.1995.

Seutukaava virkistysosassa ei ole aluevarauksia kaava-alueella.

Alueella on jonkin verran muinaismuistoja, jotka ilmenevät liitteestä.

Alueella ei ole seutukaavassa osoitettu pohjavesi-, sora-, turve-tms luonnonvaroja koskevia aluevarauksia tai suojelukohteita.

Rakennushistoriallisesti tai -taiteellisesti arvokkaina kohteina seutukaavaliiton luettelossa todetaan Saarenpään kylä, Vähänkyrön kirkko, Maunukselan pappila, Vähänkyrön pitäjänmakasiini, Erkkilän Harakkamyly ja Kirkkosaari.

1.2.2 Yleiskaava

Aikaisempi yleiskaava laadittiin 1980-luvulla ja hyväksyttiin kunnanvaltuustossa 19.2.1987. Kaava liitteenä.

1.2.3 Rakennuskaava

Vähänkyrön kirkonseudun ensimmäinen rakennuskaava laadittiin 1960-luvun lopulla ja 1970-luvun alussa ja vahvistettiin 17.10.1971. Sen jälkeen kaavaan on tehty lukuisia muutoksia ja laajennuksia. Koko kirkonseudun rakennuskaavaa koskeva muutos- ja laajennustyö (rakennuskaavan siirto uudelle pohjakartalle) tehtiin 1990-luvun alussa ja vahvistettiin 26.10.1993.

1.2.4 Rakennusjärjestys

Vähänkyrön kunnan rakennusjärjestys on hyväksytty valtuustossa 15.1.1992.

1.2.5 Rakennuskiellot

Osayleiskaava-alueella ei ole voimassa rakennuskielloja.

1.3 POHJAKARTTA

Yleiskaavan pohjakarttana on käytetty peruskartan aineistoa sekä soveltuvin osin rakennuskaavan pohjakartan aineistoa.

Peruskartan aineisto on skannatussa muodossa TIFF. Osayleiskaava on numeerisessa vektorimuodossa Auto Cad 13 DWG.

1.4 MAANOMISTUS

Osayleiskaava-alue on pääosin yksityisessä omistuksessa. Kunnan ja seurakunnan omistamat alueet selviävät karttaliitteeltä.

1.5 VÄESTÖ

Vähänkyrön kunnan asukasluvun kehitys on ollut oheisen taulukon mukainen:

Vuosi	1960	1970	1975	1980	1985	1990	1995	2020
Koko kunta	4326	4222	4397	4570	4912	4965	4937	5000
kirkonseutu	1299	1923	1924	1970				2300

Vuoden 1999 alussa kunnan väkiluku oli 4855 asukasta.

Ennuste kunnan väkiluvuksi taloussuunnitelmassa 1998-2000 on vuonna 2000 noin 5000 asukasta.

Väestön kasvu on viime vuosina painottunut Merikaartoon. Jatkossa on kuitenkin tietoisesti kehitettävä kirkonseudun kasvumahdollisuuksia Merikaartoon ja Tervajokeen nähden.

1.6 TYÖPAIKAT

Yksityiset palvelut

Vähänkyrön kirkonseudun yksityispalvelut sijoittuvat pääosin keskustaan. Yleiskaava-alueella ja sen läheisyydessä on tällä hetkellä erilaisia yksityisiä palveluyrityksiä seuraavasti:

- Päivittäistavaraliikkeitä	2 kpl
- Ravintola/ruokaloita	2 kpl
- Ateriapalveluyrityksiä	1 kpl
- Grillejä	2 kpl
- Kelloliikkeitä	2 kpl
- Apteekkejä	1 kpl

- Kukkakauppoja	2 kpl
- Pankkeja	2 kpl
- Posti	1 kpl
- Vakuutuslaitoksia	1 kpl
- Kiinteistöpalveluyrityksiä	2 kpl
- Tilitoimistoja	2 kpl
- Suunnittelutoimistoja	4 kpl
- ATK-alan toimistoja	1 kpl
- Puutarha- ja kasvihuoneita	3 kpl
- Edustusliikkeitä	5 kpl
- Fysikaalisia hoitopalveluita	3 kpl
- Terveysterveystoimintapalveluita	1 kpl
- Parturi-kampaamoita	7 kpl
- Autokouluja	1 kpl
- Liikennöitsijöitä	4 kpl
- Takseja	5 kpl
- Puhtaanapitoyrityksiä	1 kpl
- Maanrakennusyrityksiä	6 kpl
- Rakennusliikkeitä	7 kpl
- Korjaamoita	6 kpl
- Huoltoasemia	1 kpl
- Ravitalleja	1 kpl.

Yksityisissä palveluyrityksissä on tällä hetkellä työntekijöitä kaikkiaan noin 120 henkeä.

Julkiset palvelut

Julkisia palveluita kirkonseudulla on seuraavasti:

- Kunnanvirasto
- KELA:n toimisto
- Nimismiehen toimisto
- Kyrönmaan terveyskeskuskuntayhtymä, Vähänkyrön terveysasema
- Seurakuntatalo
- Kirjasto
- Päiväkot
- Vanhainkoti, sairaala, palvelutalot
- Kotiseutumuseo
- Urheiluhalli

Toimivia kouluja on seuraavasti:

	oppilaita vuonna				
	1998-99	2000	2005	2010	2020
- kirkonkylä yläaste	208	188			
- kirkonkylä ala-aste	135	181			
- Saarenpää ala-aste	34	37			

Julkisen palvelun sektorilla on työntekijöitä tällä hetkellä noin 200 henkeä.

Teollisuusyritykset

Kirkonseudulla on teollisuusyrityksiä seuraavasti:

- Leipomot	2 kpl
- Vaatetusalan yritykset	4 kpl
- Puualan yritykset	4 kpl
- Metallialan yritykset	7 kpl
- Peltituotteita	5 kpl
- Korujen valmistus	1 kpl
- Muut	1 kpl

Työntekijöitä teollisuudessa on kaikkiaan noin 88 henkeä.

Maa- ja metsätaloudella sekä siihen liittyvällä sikataloudella on aika tärkeä merkitys Vähänkyrön ammattijakautumassa.

Osayleiskaava-alueelle sijoittuu noin 123 maatalouden talouskeskusta.

Nautakarjaa on noin 10 taloudessa sekä kanoja noin 7 taloudessa ja hevosia noin 7 taloudessa.

Siankasvatusta harjoitetaan kaikkiaan 32 yksikössä, joissa on suurempi tai pienempi sikala.

Työpaikkoja maatalouden talouskeskuksissa on tällä hetkellä noin 280 henkeä.

1.7 RAKENNETU YMPÄRISTÖ

1.7.1 Kokonaisrakenne

Vähänkyrön kirkonseudun asutus on perinteisesti sijoittunut Kyrönjoen laaksoon, sen varrella oleville mäkialueille. Kyrönjoki jakaa taajaman tiiviimmin rakennetun alueen kahteen osaan: joen länsipuolelle kirkonkylän keskusta, jossa myös pääosa alueen palveluista sijaitsee. Joen pohjois- ja itäpuolelle sijoittuu osittain joen varressa olevaa taaja-asutusta sekä kauemmaksi, peltoaukean takaisiin metsärinteisiin sijoittuvia kyläasutuksen alueita, kuten Karjakatu, Erkkilä, Hyyriänmäki, Ojaniemi, Haarajoki, Selkämäki ja Sikainmäki.

Kirkonkylän taajamarakenne on rakennuskaavoitettujen alueiden osalta säilynyt hyvin tiiviinä. Harmaalan alue ja Tapoilan alue ovat ainoat muusta taajamasta erilleen sijoittuvat asuin- ja teollisuusalueet.

Myös kaavan ulkopuolisille alueille sijoittuu kuitenkin vanhempaa asutusta, joka on levinnyt tienvarsiasiutuksena Kyrönjoen rannoille, viljelysaukeiden reunoille sekä mäkimalle.

Talouskeskuksien lisäksi näille lievealueille sijoittuu myös omakotiasutusta.

1.7.2 Maankäyttö

Kirkonseudun tämänhetkinen maankäyttö ilmenee pääpiirteissään karttaliitteestä.

1.7.3 Palvelut

Kirkonseudun taajaman palveluvarustus on aika monipuolinen ja hyvä.

Palvelut sijaitsevat enimmäkseen kaavoitetulla alueella ja sen läheisillä lieve-alueilla.

Palveluiden sijoittuminen osoitetaan karttaliitteellä.

1.7.4 Yhdyskuntatekninen huolto

Kirkonseudun taajama on varsinkin rakennuskaavoitetun alueen osalta viemäröinnin piirissä. Taajama lievealueineen on vesijohtoverkoston piirissä. Jäteveden puhdistamo ja ylävesisäiliö sijaitsevat kumpikin yleiskaava-alueella.

Tiestö on yleiskaava-alueella olemassa. Uusia asuntoteitä tarvitaan jatkossa lähinnä taajama-alueella ja sen lievealueilla, jossa jatkorakentamista toteutetaan tarkennettujen osayleiskaavojen avulla.

Päätiestön osalta Tiepiirillä on parhaillaan meneillään uuden Vähäkyrö-Laihia-maantie suunniteluvaihe. Erillisen kevyen liikenteen väylä kirkonseudun ja Tervajoen välille on juuri valmistunut.

Yhdyskuntatekniset verkostot selviävät liitekartalta.

1.8 LUONNONYMPÄRISTÖ

Osayleiskaava-alue sisältää seuraavat maisemalliset pääelementit:

- Varsinainen taajama-alue, joka sijaitsee alueen keskellä, pääasiassa joen eteläpuolella mutta osittain myös pohjois-itäpuolella. Alue on rakennettu pääosin rakennuskaavan mukaisesti.
- Rakennuskaava-alueen ulkopuoliset jokivarren nauha-asutusalueet sijoittuvat sekä joen etelä- että pohjoispuolelle.
- Tärkeän elementin muodostavat taajamasta erillään sijaitsevat, viljelysaukioiden takaisille metsänranta- ja metsä- sekä mäkialueille sijoittuvat kyläasutuksen alueet. Ne ovat paikoitellen suhteellisen taajastikin rakennettuja.
- Jokea seuraavan tienvarsiasiutuksen takamaastossa avautuvat joen molemmilla puolilla laajat avoimet peltoalueet ja muodostavat varsinaisen "jokilaakson", vaikkakin maasto on hyvin tasaista.
- Peltojen ja sen taakse sijoittuvien kyläalueiden takana kohoavat enimmäkseen metsäiset rinnealueet ja niiden takana ovat laajat metsäalueet. Näillä alueilla on myös suhteellisen runsaasti muinaismuistoalueita sijoittuen kuitenkin enimmäkseen kaava-alueen ulkopuolelle.

1.9 ERITYISPIIRTEET JA SUOJELUKOhteET

1.9.1 Rakennus- ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaat kohteet

Vaasan läänin seutukaavaliiton luettelossa vuodelta 1978 on osoitettu kohteina kaava-alueella Saarenpään kylä, Vähänkyrön v. 1803 rakennettu kirkko, Maunukselan pappila, Vähänkyrön v. 1824 rakennettu pitäjänmakasiini ja Erkkilän Harakkamyly.

Alueella on myös säilynyt useita vanhoja pohjalaistaloja, joiden peruskorjaaminen ja pitäminen asuinkäytössä olisi omiaan rikastuttamaan kirkonseudun ympäristöä. Tältä osin asiaa on täydennetty työn yhteydessä.

1.9.2 Esihistorialliset kiinteät muinaisjäännökset

Museoviraston antaman lausunnon mukaan alueella on muutamia muinaismuistolain rauhoittamia kiinteitä muinaisjäännöksiä.

Kohteet ja niiden sijainti selviävät liitteeltä.

1.9.3 Luonnonmaiseman erityiskohteet

Kyrönjokilaakso kokonaisuudessaan ja varsinkin laajoine viljelysaukioineen muodostaa valtakunnallisesti arvokkaan maisemakokonaisuuden ja se kuuluu ympäristöministeriön kokoamaan kohteita koskevaan luetteloon. Peltoaukeiden yli eräiden kyläalueiden sekä kirkon suuntaan löytyy useista kohteista mahtavia näkymiä. Kyrönjokilaakson kuvaus selviää tarkemmin liitteestä.

Yksittäisiä kohteita ovat mm:

-Kaavontönkkä sijaitsee rakennuskaava-alueella joen rannassa. Alueella on röykkiöitä ja polttokalmisto.

- Kirkkolampi ympäristöineen muodostaa rakennuskaava-alueella Vähässäkyrössä harvinaisen vesistön vehmaise ympäristöineen.

- Laskumäki muodostaa peltojen keskellä erillisen metsäsaarekkeen, jossa on runsaasti esihistoriallisia muinaisjäännöksiä.

Sen läheisyydessä Sikainmäen alueella on aika runsaasti haka- ja niittymaita, jossa sijaitsee muinaisjäännöksiä ja jossa kasvaa osittain myös runsaasti katajikkua.

1.9.4 Luonnonvarat ja niiden suojelu

Osayleiskaava-alueella ei ole sellaisia luonnonvaroja kuten pohjavesialueita, so-raesiintymiä, turve-esiintymiä, soita, kallioesiintymiä tms, jotka vaatisivat yleiskaavassa suojelumerkintöjä.

1.10 YMPÄRISTÖN HÄIRIÖTEKIJÄT

Osayleiskaavoituksen yhteydessä ei ole tehty erillisselvitystä ympäristön häiriötekijöiden vaikutuksista.

Merkittävimmät häiriötekijät ovat:

- Maantie 717, joka kulkee taajamakeskusta läpi, sekä joen pohjoispuolella olevat maantie 7200 ja paikallistie 17743, jotka aiheuttavat jonkin verran ilman saas-

teita ja meluhaittoja ympäristöönsä.

Liikennemäärä tulee ennusteen mukaan olemaan:

- maantiellä 717 noin 3400 auto/vrk ja
- maantiellä 7200 noin 800 autoa/vrk.

Siitä johtuva liikenteen melu on

- maantien 717 varrella ulkotilassa 55 dB(A) taajaman kohdalla (50 km/t) noin 40 metrin etäisyydellä tiestä ja
- muualla (70 km/t) noin 70 metrin etäisyydellä tiestä.

Muiden maanteiden varrella melu ei tule nousemaan sanotun yläsuositusrajan (55 dB) yli ollenkaan, kun nopeusrajoitus teillä on 50 km/t (kso liite 12).

- Alueen läpi virtaa Kyrönjoki, jolla erittäin monien positiivisten tekijöidensä ohella on alueen kannalta olemassa tietty, joskin käytännössä olematon, tulvariski. Korkeustaso, jonka alapuolelle ei rakentamisen yhteydessä saa sijoittaa kosteusaan vaurioituvia rakenteita, on:

- kaava-alueen länsipäässä 10,90 m (N60),
- kirkkosillan kohdalla 11,20 m (N60),
- Perkiönkosken alapuolella 11,50 m (N60),
- Perkiönkosken yläpuolella 11,70 m (N60) ja
- kaava-alueen eteläpäässä 12,00 m (N60).

- Oman "haittatekijänsä" alueella muodostavat sikalat, jotka on huomioitava uusia asuinalueita varattaessa.

1.11 KESTÄVÄ KEHITYS

Kestävä kehitys on periaate, jonka tulee sisältyä läpäisyperiaatteella koko kaavoitusprosessiin. Se tulee edellyttämään myös nykyisin käytössä olevan yleiskaavaselostuksen mallin uudistamista. Koska asia on tällä hetkellä keskeneräinen, seuraavassa tarkastellaan kestävästä kehitystä kuitenkin omana osa-alueenaan, kiinnittäen kuitenkin huomiota niihin yhteyksiin, jotka sillä on muihin osa-alueisiin. Samassa yhteydessä testataan myös yleiskaavoitusta varten kehitettävää yhdyskunta-alueiden luokitusta.

Kaavoituksen pohjana oleva tieto yhdyskuntatoimintojen ja ympäristön vuorovaikutuksesta sekä siihen liittyvä tavoitteenasettelu ovat muuttuneet huomattavasti 90-luvulle tultaessa. Rakennuslakiin lisättiin kestävä kehitys suunnittelun tavoitteeksi 1990, ja ympäristöministeriön 1995 julkaisema ympäristöohjelma 2005 antaa tälle tavoitteelle konkreettisia, myös yleiskaavoitusta koskevia sisältöjä.

Tavoitteet perustuvat pitkälti myös Suomen solmimiin kansainvälisiin sopimuksiin sekä pyrkimykseen sovittaa kansallinen ympäristöpolitiikka EU:n ympäristötavoitteisiin. Sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla pyritään suosimaan paikallisista olosuhteista nousevia ratkaisuja, joskin kestävä kehityksen tavoitteet sinänsä ovat maailmanlaajuisia.

Kestävä kehityksen näkökulma edellyttää toisaalta suunnittelualueiden näkemistä osana laajempaa kokonaisuutta, toisaalta tiettyjen ongelma-alueiden määrittelyä ja niihin puuttumista. Vain osaan ongelmista voidaan luonnollisesti puuttua kaavoituksen keinoin, joten kestävä kehitys edellyttää kaikkien yhteiskuntapolitiikan

sektorien yhteistyötä.

Seuraavassa kestävä kehityksen ongelmat ja tavoitteet esitetään osa-alueittain. Alueiden rajaaminen on suuntaa-antava, ja osa ongelmista esiintyy useammalla osa-alueella. Tärkeää on myös havaita ongelmien liittyminen toisiinsa, mikä pyritään seuraavassa myös tuomaan esiin.

Tämä esitysmuoto on kehitetty Suomen Akatemian rahoittaman Ekologinen kaupunki -tutkimusprojektin ja Plan-Ark Oy:n yhteistyönä. Esitys liittyy osahankkeeseen, jossa pyritään kehittämään kestävä kehityksen työvälineitä yleiskaavoituksessa.

A. Metsätalous- ja virkistysalueet

Aikaisemman, luonnon- ja kulttuuriympäristön suojeluun pyrkivän tavoitteenasettelun mukaisesti suunnittelualueilta pyrittiin erottamaan erityisen merkittävät luonto- tai kulttuurimaisemakohteet ja suojelemaan ne häiritsevältä maankäytöltä. Samoin pyrittiin turvaamaan yhdyskuntien mahdollisuudet käyttää mm. metsä- suo- ja ranta-alueilta virkistystarkoituksiin.

Nykyisin luonnonsuojeluajattelu on laajentunut biodiversiteetin eli luonnon monimuotoisuuden säilyttämispyrkimykseksi, mikä on myös Suomen 1992 solmiman Rion ympäristösopimuksen toinen keskeinen tavoite. Luonnon monimuotoisuus edellyttää paitsi harvinaisten lajien, myös erityyppisten biotooppien (erilajiset ja eri-ikäiset metsät, suoalueet, kosteikot, rannat jne.) säilymistä.

Metsätalouden ja virkistystyksen hallitsemilla alueilla luonnon monimuotoisuutta uhkaavat kaikki intensiiviset, voimaperäiset maankäyttömuodot, kuten tehokas metsänhoito (suuret avohakkuut ja istutukset, metsä- ja suoalueiden kuivatus jne.), yhdyskuntarakentaminen sekä tehokas virkistyskäyttö. Näistä ensinmainittuun ei yleiskaavoituksen avulla voida suuresti vaikuttaa, mutta tavoitteet on syytä ottaa huomioon ennen kaikkea tilakohtaisissa ympäristösuunnitelmissa ja niiden toteuttamisen seurannassa.

Uuden yhdyskuntarakentamisen sijoittamista metsäalueille on aikaisemmin pidetty maisemakuvallisesti perusteltuna, sillä siten mm. aukeat peltoalueet säilyttävät perinteisen luonteensa. Biodiversiteetin kannalta tätä voidaan kuitenkin arvostella. Rakentamiseen liittyvä mekaaninen rasitus, teiden ja tonttien kuivaus, vähälajinen, puistomainen lähiympäristön istuttaminen sekä häiriöt lähiympäristön lajistolle ovat omiaan vähentämään monimuotoisuutta.

Yleiskaavassa tulisikin mahdollisuuksien mukaan pyrkiä osoittamaan rasitukselle erityisen herkat alueet, jotta voimaperäistä maankäyttöä niiden osalta voitaisiin välttää. Tällaisia ovat esimerkiksi lakialueet, harjut, kosteikot ja ranta-alueet. Mikäli näiden rakentamiseen kuitenkin muista syistä päädytään, olisi syytä edellyttää esimerkiksi rakennuspaikan jättämistä pääosin (esim. 2/3) käsittelemättä, myös aluskasvillisuuden osalta.

Yhdyskuntarakentamisen sijoittamista luonnonvaraisille alueille ei kestävä kehityksen näkökulmasta voida tarkastella ainoastaan suhteessa rakennuspaikan olosuhteisiin. Erityisesti energian säästö, hiilidioksidipäästöjen vähentäminen ja yh-

dyskuntatalous edellyttävät olevan taajamarakenteen eheyttämistä, mitä käsitellään tarkemmin osassa C. Rakentamista turvallisten kevyen liikenteen etäisyyksien ulkopuolelle tulee siten mahdollisuuksien mukaan välttää.

Yhdyskuntarakentamisen (tiet sekä asuin- ja teollisuusalueet) lisäksi maa-ainesten otto liittyy myös yhdyskunnan riskikartoitukseen. Rakentaminen tulee ohjata pohjavesialueiden ulkopuolelle, ja pohjavesialueet on syytä merkitä yleiskaavakartoille. Pohjavesialueiden saastumisen lisäksi teollisuuden ja kuljetusten onnettomuusriskit tulisi huomioida toimintojen sijoittamisessa.

Vähänkyrön kirkonseudun osayleiskaava-alueella metsäalueet ovat keskittyneet kaava-alueen ulkoreunoilla pohjoisessa ja lännessä sekä etelässä sijaitseviksi laajoiksi alueiksi jokilaakson ympärille, ja näitä alueita uhkaavat samat ongelmat kuin muuallakin, lukuun ottamatta intensiivistä virkistyskäyttöä. Uudessa kaavassa ei myöskään ole tarvetta osoittaa uusia väyliä tai merkittävää uudisrakentamista taajaman ulkopuolelle. Tällaista sallitaan vain olevan rakennuskannan täydennysrakentamisena, ja metsäalueille sijoitettavilta yksittäiskohteilta edellytetään tontin jättämistä pääosin luonnonvaraiseksi.

B. Maatalousalueet ja jokivarsi

Maatalouden keskeisinä ympäristöongelmina on lannoitteiden ja karjanlannan aiheuttama hajakuormitus vesistöissä, torjunta-aineiden myrkkyyvaikutus sekä muokkauksen aiheuttama eroosio. Myös näihin voidaan tehokkaimmin vaikuttaa edellä mainitulla tilakohtaisella ympäristösuunnitelmalla sekä ympäristötuen kohdentamisella, joka tukee erityisesti suoja-alueita ojien ja jokien varsilla, lannan keräystä ja käsittelyä sekä peltojen ravinnetasapainoa. Myös yleiskaavaan voidaan ottaa määräys suoja-alueiden varaamisesta.

Suomalainen erityisilmiö on pyrkimys hajarakentamiseen varsin suojattomille peltoaukeille, mitä maisemallisilla perusteilla on yleensä pyritty rajoittamaan. Kirkonseudulla se on erityisen perusteltua, sillä Kyrönjokilaakso on arvioitu erityisen arvokkaaksi maisema-alueeksi, jopa yhdeksi kansallismaisemistamme. Kestävän kehityksen voidaan sanoa tukevan tätä perinteistä tavoitteenasettelua suuntaamalla lisärakentamista palvelukeskittymiin. Tällöin myös jätehuolto on keskitystyksi helpompaa ja taloudellisempaa järjestää.

Pyrkimys hakea perinteisiä rakennuspaikkoja on kuitenkin synnyttänyt paineita myös jokilaakson rakentamiseen, mikä lisää kuormitusriskiä ja johtaa paikoin jokirannan monipuolisen kasvillisuuden tuhoutumiseen.

Yhdyskuntarakenteen suhteen kirkonseudun jokirantoja seuraavat tiet eivät ole samanarvoiset, sillä kirkonkylää ja Tervajoen taajamaa yhdistävää tietä ei voi pitää turvallisena kevyen liikenteen yhteytenä ennenkuin erillinen kevyen liikenteen väylä sen varteen rakennetaan, kun taas joen itäpuolinen tie ei ole yhtä kuormitettu. Yhdyskuntarakenteen leviämistä erityisesti ensinmainitun tien varteen tavallaan kestävän kehityksen vastaisena puolustellaan osttain sillä, että sen varteen koko matkallaan rakennetaan lähivuosina erillinen kevyen liikenteen väylä.

C. Taajamatoimintojen alueet

Kestävän kehityksen mukaiseen rakentamiseen kuuluu yhdyskuntarakenteen eheyttäminen sekä hajautumisen pysäyttäminen. Jo syntyneet ongelmat tulisi mahdollisuuksien mukaan pyrkiä poistamaan. Tavoitteen perusteluna on paitsi energian säästö ja päästöjen minimointi, myös sosiaalinen oikeudenmukaisuus: yhdyskunnassa myös naisten, lasten, nuorten, vanhusten ja vammaisten tulisi voida liikkua ja saavuttaa peruspalvelut ilman henkilöauton apua tai kuljetusta.

Tavoite liittyy kiinteästi myös liikenneturvallisuuteen: mikäli reitit asunnon ja palveluiden välillä eivät ole niin turvallisia, että niitä voivat käyttää huoletta ja ilman apua myös lapset ja vanhukset, henkilöautoriippuvuudelle ei ole vaihtoehtoa.

Ympäristöministeriön ympäristöohjelma 2005 määrittelee eheyttämistavoitteen varsin selkeästi: "Rakentamisen ja toimintojen sijoittamista on ohjattava niin, että syntyy ehjiä ja toimivia aluekokonaisuuksia. Palvelujen ja työpaikkojen on oltava helposti saavutettavissa jalkaisin tai julkisilla kuluneuvoilla." (s. 48) Tämän tavoitteen toteuttamiseksi ehdotetaan mm. aluepoliittisten tukiperusteiden kohdentamista, mm. poistamalla asteittain työmatkakulujen verovähennysoikeus, sekä veropoliittisia keinoja, mm. polttoaineiden hintojen korotusta (s. 64).

Suuri osa maaseutukuntien ja kaupunkien yhdyskuntarakenteesta ei ole edellä mainitun tavoitteen mukaista, ja varsinkaan maaseudulla paikallinen arvomaailma ei suosi sen toteutumista. Toisaalta aluepoliittisten tukiperusteiden muutokset saattavat kohdentua sosiaalisesti ongelmallisella tavalla: usein haja-asutusalueille on rakennettu halvempien tonttikustannusten perusteella.

Yleiskaavoituksen yhteydessä onkin syytä selvittää oleva tilanne tästä näkökulmasta ja tutkia yhdyskuntarakenteen eheyttämisen edellytykset. Näin voidaan pyrkiä yhdyskuntarakenteeseen, jossa mahdollisuus valita henkilöauton sijasta jokin muu liikkumismuoto on mahdollisimman monella, ja jossa yhteiskuntapolitiikan muutokset eivät näin aiheuta kohtuutonta taloudellista rasitetta tai epätasa-arvoa asukkaille.

Tätä tarkoitusta varten suunnittelualue voidaan jakaa osa-alueisiin, jossa avainkäsitteenä on asumiseen liittyvät **liikennerajoitteet**. Alla on kuvattu tämä luokitus ja sitä vastaavat suunnitteluohjeet yleiskaavoitusta varten **yleisellä tasolla**.

C1 Taajama-alueet ilman liikennerajoitteita

Asuinalueet, jossa päivittäin tarvittavat peruspalvelut ovat jalkaisin tai julkisen liikenteen avulla saavutettavissa. Harvemmin tarvittavien palveluiden sekä merkittävien työpaikkakeskittymien tulee myös olla vähintään polkupyörällä saavutettavissa.

Päivittäin tarvittavat peruspalvelut vaihtelevat perheittäin, mutta sellaisiin on luettava ainakin päivittäistavarakauppa, päiväkotiperhepäivähoito ja ala-asteen koulu. Näiden tulee sijaita alle 1 km etäisyydellä, jalkakäytävän tai kevyen liikenteen väylän varrella ilman vaarallisia tasoristeyksiä. Yläasteen koulun sekä har-

vemmin tarvittavien peruspalveluiden (terveyskeskus, kirjasto, erikoisliikkeet, posti, tärkeimmät virastot jne.) tulee olla ainakin polkupyörällä saavutettavissa (kevyen liikenteen väylä tai muu turvallinen yhteys, etäisyys alle 5 km). Mikäli näiden sijasta on käytettävissä julkisen liikenteen yhteys, vuorotiheyden on oltava vähintään 2 vuoroa tunnissa ja sen on katettava myös illat ja viikonloput. Myös merkittävien työpaikka-alueiden (taajaman lisäksi esim. teollisuusalueiden) tulee olla vähintään polkupyörällä saavutettavissa.

Suunnitteluperiaatteet: Yleiskaavoituksen yhteydessä tulee pyrkiä sijoittamaan mahdollisimman suuri osa lisärakentamisesta tälle alueelle, kuitenkin siten, että taajaman viher- ja virkistysalueet eivät kohtuuttomasti supistu eivätkä pirstoudu

C2 Liikennerajoitteiset taajama-alueet

Alueet, joissa etäisyydet ovat edellä mainitut, mutta ehdot eivät muuten ole voimassa: jokin peruspalvelu ehkä puuttuu tai yhdistävät väylät eivät ole turvallisia.

Suunnitteluperiaatteet: Yleiskaavassa tulee pyrkiä palveluiden realistisella sijoittamisella, kevyen liikenteen väylillä, eritasoristeyksillä ja valo-ohjatuilla risteyksillä jne. täydentämään aluetta kohti C1:n vaatimuksia.

C3 Taajama-alueen reunavyöhyke

Alueet, joissa etäisyydet eivät mahdollista päivittäisten asioiden hoitamista jalan, mutta kylläkin polkupyörällä.

Suunnitteluperiaatteet: Lisärakentamiseen tulee suhtautua kriittisesti, ja edellytyksenä on turvallisen kevyen liikenteen väylän olemassaolo tai realistinen toteutusohjelma. Pelkkää väylän tai eritasoristeyksen varaamista kaavoissa ei voida pitää riittävänä, sillä ne voivat jäädä vuosikymmeniksi toteutumatta, vaikka asutus toteutuisikin.

C5 Liikennerajoitteiset haja-asutusalueet

Alueet, joissa päivittäiset peruspalvelut sijoittuvat yli viiden kilometrin päähän ja/tai kevyen liikenteen kannalta vaarallisten yhteyksien päähän.

Suunnitteluperiaatteet: Lisärakentamiseen tulee suhtautua erittäin kriittisesti, eikä merkittäviä asuinaluevarauksia tule osoittaa, ellei niiden voida realistisesti olettaa täydentävän olevaa yhdyskuntarakennetta lähitulevaisuudessa kohti C1:tä. Pienten yhdyskuntien omavaraisuutta niin työn kuin palveluiden suhteen (ns. ovavaraisia ekokylä) ei nykytilanteessa voitane pitää pitemmän päälle realistisena. Tapauskohteisesti on syytä selvittää, onko esimerkiksi vain koulun varaan perustuvaa kyläyhdyskuntaa täydennettävissä myös muilla palveluilla. Täydennysrakentamisen tulisi näillä alueilla pääsääntöisesti kuitenkin sijoittua lähinnä maatalouskeskusten yhteyteen ja niiden toimintaan liittyen.

2 TAVOITTEET

2.1 YLEISTAVOITTEET

Vähänkyrön kirkonseudun osayleiskaavan tarkistuksen yhteydessä keskeiset tavoitteet määräytyvät yhdyskunnan kehityksen ja ajan muutosten mukanaan tuomien uusien tilanteiden ja tarpeiden huomioimisesta sekä myös lainsäädännön ja suunnittelumetodien kehityksen soveltamisesta ja hyödyntämisestä taajaman kehitysmahdollisuuksien turvaamiseksi erilaisissa tilanteissa.

Osayleiskaavan tehtävänä on sovittaa yhteen eri toimintojen pitemmän tähtäimen maankäyttötarpeet niin, että yksittäisillä päätöksillä tuetaan seuraavien perustavoitteiden toteutumista:

- Kirkonseuden taajaman kasvumahdollisuuksia Merikaartoon ja Tervajokeen verrattuna on jatkossa tietoisesti kehitettävä niin, että sen asema kunnan keskustaa-
jamana vahvistuu.
- Kirkonseudun kehittämisessä tulee hyödyntää sen edullinen sijainti Vaasan-Ky-
rönmaan alueiden verkostossa hyvien liikenneyhteyksien varrella eri suunnista.
- Vähänkyrön kirkonseudun maankäytön tulee toisaalta luoda edellytyksiä Kyrön-
maan kuntien kehittämiselle vahvaksi kuntakokonaisuudeksi Vaasa-Seinäjoki ak-
selilla.
- Osayleiskaavan ratkaisulla ja aluevarauksilla tulee tukea kuntakeskuksen palve-
lutarjonnan kehittämistä ja tarpeellisten teollisten työpaikkojen sijoittumista se-
kä luoda hyvät mahdollisuudet voimakkaan maatalouden ja sen sivuelinkeinojen
kehittämiselle taajaman ympäristössä ja reuna-alueilla.
- Osayleiskaavan aluevarauksilla tulee lisätä kunnan vatovoimaa asuinkuntana. Asu-
misen vaihtoehtoisilla sijoitusmahdollisuuksilla sekä asuinympäristön laatua ke-
hittämällä on muodostettava asumisen positiivisia vetovoimatekijöitä.
- Rakentaminen ja muut maankäytön muutokset tulee sopeuttaa kirkonseudun perin-
teiseen ympäristöön niin, että alueen kulttuurimaisema, luonto ja rakennusperin-
ne säilyvät kunnan kilpailutekijöinä.
Kyrönjokilaakson asemaa yhtenä valtakunnallisesti arvokkaana maisemakokonai-
suutena tulee vaalia ja siten vahvistaa alueen vetovoimaa asuinalueena.
- Osayleiskaavan ratkaisuissa tulee huomioida erilaiset tulevaisuuden muutostekijät
sekä ns kestävä kehityksen ehdot; mm energian hinnan nousu ja erilaisten liiken-
nemuotojen merkityksen vaihtelut ja erilaisten asukasryhmien tasavertaisuus.
Tavoite korostaa aikaisempaa enemmän pyrkimystä taajaman alueelliseen keskit-
tämiseen.

2.2 TAAJAMAN RAKENNE

- Kirkonseudun taajamarakenteen tulee tukea toimivan, turvallisen ja taloudellisen
yhdyskunnan muodostumista. Pyrkimys korostaa keskustaa- ja tiivistä raken-
netta ja samalla myös toteuttaa kunnan investointien ja käyttömenojen optimointia.
- Taajaman rakenteen tulee olla mahdollisimman selkeä. Edellytyksenä tällöin on,
että kirkonseudun taajama-alueen ja sitä ympäröivien maa- ja metsätalousaluei-
den välillä on selvästi havaittava ero, eikä asutus leviä "holtittomasti" sitä ympär-
öiville peltoalueille.
Tiiviimpään rakentamiseen käytetään varsinaisen taajamakeskustan lisäksi ole-
massa olevia taajahkon asumisen alueita, niitä täydentäen.

2.3 ASUINYMPÄRISTÖ

- Yleiskaavassa tulee varmistaa mahdollisuudet monipuoliseen ja eri tyyppisten asuntojen ja tonttien tarjontaan, sillä ihmisten toiveet ja tarpeet asumistavalle, asuinpaikalle ja tonttikoolle vaihtelevat.
- Yleiskaavassa tulee:
 - * osoittaa mahdollisuudet nykyisen taajamakeskustan laajentamiseen tiiviillä asutuksella,
 - * antaa mahdollisuudet taajaman ulkopuolisten asuin- ja kyläyhteisöjen suhteellisen tiiviiseenkin täydentävään rakentamiseen,
 - * tutkia ja mahdollisesti osoittaa myös yhtenäisiä, suhteellisen tiiviin asutuksen alueita nykyisen taajaman ulkopuolella, kuitenkin kohtuuetäisyydellä,
 - * mahdollistaa jossain määri nykyisen haja-asutuksen yhteyteen sijoittuva, sitä täydentävä "haja-asutus",
- Kunnan Hyyriässä omistama, pinta-alaltaan noin 14 ha alue, Vallihaka, varataan yleiskaavassa sellaisia suuremman tontin tarvitsijoita varten, jotka asumisen yhteydessä harjoittavat sen yhteyteen sopivaa ammatillista toimintaa kuten esimerkiksi hevostenhoitoa, kenneltoimintaa, kasvilavatuotantoa yms.
- Kirkonseudun rakennus- ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja rakennusryhmät tulee pyrkiä säilyttämään. Niiden läheisyyteen tulevaa rakentamista tulee ohjata niin, että se rakennustavaltaa ja tyyliltään sopeutuu olevaan ympäristöön.
Rakentamisessa tulee ottaa huomioon yleiskaava-alueen pääosan sijoittuminen valtakunnallisesti arvokkaalle Kyrönjokilaakson alueelle.
Avoimia, laajoja ja yhtenäisiä viljelysaukioita tulee säästää rakentamiselta ja ne on hyvä saada säilymään viljelyksessä.

2.4 PALVELUT JA TEOLLISUUS

- Kirkonseudun julkiset ja kaupalliset palvelut tulee sijoittaa niin, että ne liittyvät välittömästi nykyiseen palvelukeskustaan tai lähelle sitä.
- Uusien teollisuusalueiden tulee sijaita hyvien liikenneyhteyksien varrella sekä tarpeellisen etäisyyden päässä asuinalueista.
- Palvelukeskuksen tulee olla ympäristöltään korkeatasoinen niin, että se tarjoaa palveluiden lisäksi myös vetovoimaista asuinympäristöä.
Torin sijoittamista palvelukeskuksen yhteyteen pidetään tavoiteltavana.

2.5 VIRKISTYS JA ULKOILU

- Yleiskaavalla tulee luoda edellytykset yhtenäiseen viheralueverkostoon, johon kuuluvat olemassa olevat laajemmat viheralueet (esim. urheilukentän alue, Kirkkojärvi ympäristöineen) ja eri osia yhdistävät reitit.
- Karjakadun alueella olevan urheilukeskuksen yhteydessä varataan puistoalueena siihen rajoittuva viljelemätön peltoalue.
- Kyrönjoen rantavyöhyke tulee osoittaa yhtenäisenä viheralueena, jota pitkin ohjataan myös ulkoilureittejä.
- Osayleiskaavassa varataan eräitä laajahkoja metsäalueita, joilla harjoitetaan normaalia metsätaloutta mutta joihin voidaan sijoittaa ulkoilureittejä ja niiden yhteyteen kuuluvia pienempiä laitteita.

2.6 LUONNONYMPÄRISTÖ, MAISEMA, SUOJELU

- Uusien asuinalueiden varaukset tulee sijoittaa alueille, jotka tarjoavat mahdollisimman hyvät edellytykset viihtyisän asuin ympäristön luomiseen.
 - Osayleiskaavalla rakentamista tulee ohjata myös teiden varsille ja vanhastaan asutukseen käytetyille mäkimailla ja rinteisiin.
 - Kaavan ratkaisulla tulee säilyttää näkymiä asuinalueilta viljelyaukeille ja joelle sekä peltojen takaisten metsänrantojen suuntaan. Jokirannoista tulee osa säilyttää viljelykäytössä tai muuten rakentamattomina viheralueina.
 - Maisemaan liittyvänä erityistavoitteena tulee pitää kirkonseutua ympäröivien laajojen peltoaukeiden säilymistä avoimena viljelymaisemana.
 - Kirkonseudulla sijaitsevat, luonnonolosuhteiltaan erikoiset tai muuten arvokkaat, alueet tai yksittäiset kohteet tulee yleiskaavassa huomioida niiden ympäristöarvot säilyttäen.
- Rakennus- ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja rakennusryhmät tulee pyrkiä säilyttämään.

2.7 MAA- JA METSÄTALOUS

- Osayleiskaavan varaukset tulee sijoittaa niin, että edellytykset olemassa olevan maa- ja metsätalouden harjoittamiseen kirkonseudun ympäristössä turvataan.
- Kirkonseudun peltomaat tulee pääosin osoittaa viljelykäyttöön.
- Uusi asutus ja muu rakentaminen tulee sijoittaa riittävän etäälle erityisesti niistä talouskeskuksista, joissa harjoitetaan sikataloutta.
- Kunnan Vehkurissa omistama peltoalue, noin 17 ha, varataan tässä yhteydessä peltoalueena, jota pyritään hyödyntämään esimerkiksi vaihtoalueena.

2.8 LIIKENNE JA TEKNINEN HUOLTO

- Uusien rakentamisalueiden varaukset tulee sijoittaa niin, että kunnallistekniikan verkostot muodostuvat mahdollisimman lyhyiksi ja että jäteveden pumppaamojen tarve jää mahdollisimman vähäiseksi.
- Varataan alueita myös sellaiselle asutukselle, jonka jätehuolto voidaan hoitaa tonttikohtaisin ratkaisuin.
- Osayleiskaavassa otetaan huomioon vireillä olevat tai muuten ajankohtaiset tiepiirien liikennesuunnitelmat; lähinnä Vähäkyrö-Vöyri tien perusparannus sekä uusi suora tiesuunta Vähäkyrö-Laihia.

3 OSAYLEISKAAVA JA SEN PERUSTELUT

3.1 YLEISPERUSTELU JA KUVAAUS

Vähänkyrön kirkonseudun osayleiskaavan tarkistuksella on pyritty tiiviimmin rakennettuun palvelukeskustaan, jossa liikenne on entistä sujuvampaa ja turvallisempaa, ja johon voi sijoittua eri ikäryhmiä ja perhekokoja palvelevaa asuinrakentamista. Keskustaajaman asutusalueiden laajennukset on pyritty sijoittamaan mahdollisimman keskitetysti lähelle nykyistä taajama-asutusta, jolloin ne tarjoavat kilpailukykyisiä vaihtoehtoja myös ulkoapäin muuttaville asukkaille. Samalla ne lähellä palveluita ja olevaa kunnallistekniikkaa sijaitsevina ovat kunnan talouden kannalta mahdollisimman edullisia ja toteuttavat sitä suuntausta, johon tulevaisuina vuosina on pyrittävä.

Sen lisäksi osayleiskaavalla pyritään antamaan mahdollisuus olemassa olevien viihtyisien kyläasutusalueiden kehittämiseen ja täydentävään rakentamiseen, jolloin niissä olevaa teknillistä varustusta voidaan hyödyntää entistä tehokkaammin. Vähänkyrön kirkonseudun omaleimaisuus maaseutuympäristönä on pyritty säilyttämään jokilaaksoa ja avoimia viljelysaukioita sekä perinteistä rakennuskantaa säästämällä.

3.2 MITOITUSPERUSTEET

3.2.1 Asuminen

Asumisen mitoitusperusteina esitetään eri asioille keskimääräisesti seuraavat tavoitearvot.

Uusista asunnoista sijoittuu:

- omakotitaloihin	60 %
- rivitaloihin	30 %
- muihin (liikerak.ym)	10 %

Asuntokunnan keskikoko on noin 2,6 asukasta/asunto.

Omakotirakennuspaikkojen keskikoko rakennuskaava-alueella on noin 1200 m² ja sen ulkopuolisilla alueilla noin 1500-3000 (-5000) m². Rakennusoikeus on yksityiskohtaisemman kaavoituksen alueilla 300-500 k-m²/rakennuspaikka. Niiden ulkopuolisilla alueilla ei ole syytä antaa tavoitearvoa.

Rivitalokortteleiden rakennusoikeus $e = 0,18-0,20$.

Kerrostalo kortteleiden (II-kerr.) rakennusoikeus 20 % ja $e = 0,4$.

Pientaloasutukseen hankittavasta maa-alasta voidaan kaavoituksella noin 60 % käyttää tehokkaaksi tonttimaaksi. Loppuosa menee tiealueiksi ja vapaa-alueiksi yms.

Kirkonseudun rakennuskaava-alueella oli syksyllä 1996 käyttöön ottamattomia omakotitontteja 73 kpl ja rivitalotontteja 4 kpl (= noin 40 asuntoa), eli tilaa noin 115 asunnolle ja noin 300 asukkaalle. Alueet ovat pääosin yksityisten omistuksessa. Kun kuitenkin kallis kunnallistekniikka on olemassa, niitä olisi jollain keinolla yritettävä saada kaavan mukaiseen käyttöön.

3.2.2 Teollisuus

Teollisuustonttimaan tarve noin 1000 m²/työntekijä. Tarve vaihtelee hyvin suuresti teollisuuden laadusta riippuen.

Rakennuskaavassa on tällä hetkellä kunnan omistamia vapaita teollisuustontteja Tapoilan alueella sekä yksityisomistuksessa teollisuusalue joen pohjoispuolella korttelissa 75 ja Porinmäen pohjoispuolella entisen Hackmannin vieressä.

Uutta teollisuusaluetta varataan pääasiassa kunnan jo omistaman teollisuusalueen laajennuksena Kirstantien varrella kaikkiaan noin 5 ha.

3.2.3 Yksityiset palvelut

Yksityisille palveluille kokonaisuudessaan tarvitaan kerrosalaa noin 4,5 km²/asukas. Kun kirkonseudun palveluita käyttäviä asukkaita on noin 3000 henkilöä, kerrosalaa olisi oltava noin 13 500 kerros-m².

Liiketonttien rakentamistehokkuus on keskimäärin noin 25 %, $e = 0,45$.

Käytännössä liike- ja palvelutilat hyvin harvoin voivat sijoittua rakennuksen toiseen kerrokseen, jolloin ratkaiseva merkitys on luvulla 25 %.

Em kerrosalatarpeen täyttämiseksi olisi tonttialuetta oltava noin 5,4 ha, käytännössä ehkä enemmänkin, koska tontin koko rakennusoikeutta voidaan harvoin käytännössä toteuttaa.

Rakennuskaavassa on varattuna liiketontteja (AL ja K) yhteensä 5,45 ha.

Tarvetta uusien liikealueiden varaamiseen ei kovin paljon ole.

Toisaalta rakennuskaava-alueella ei ole kovin paljon rakentamattomia liikekortteleita. Ne vain ovat osittain hyvin tehottomassa käytössä tai niillä on vanhoja rakennuksia mutta ei lainkaan liiketoimintaa.

3.2.4 Julkiset palvelut

Tällä hetkellä ei ole tiedossa eikä missään suunnitelmissa sellaisia julkisen palvelun sektorille kuuluvia toteuttamishankkeita, joita ei voitaisi sijoittaa rakennuskaavassa siihen tarkoitukseen varatuille alueille.

Osayleiskaavassa ei siitä syystä ole tarpeen tehdä uusia varauksia julkisia palveluita ajatellen.

Mikäli kokonaan uusia hankkeita suunnittelujakson aikana ilmenee, ne voidaan varmasti toteuttaa esimerkiksi tarpeen mukaan tarkistamalla yleiskaava siinä vaiheessa.

3.2.5 Virkistysalueet

Nykyisessä rakennuskaavassa on varattu virkistystarkoitukseen alueita (VL, VP, VK, VU) kaikkiaan 35,6 ha.

Virkistysaluekomitean suosituksen mukaan virkistysalueita olisi oltava 40 m²/asukas.

$40 \text{ m}^2 \times 3000 \text{ asukasta} = 120\,000 \text{ m}^2 = 12,0 \text{ ha}$.

Uusia suurempia yhtenäisiä virkistysalueita ei rakennuskaavassa ole tarpeen osoittaa.

Osayleiskaavassa tehdään kuitenkin pari kolme laajempaa aluevarausta tähän tarkoitukseen sekä pari aluevarausta, joissa ulkoilun merkitys metsätalouden rinnalla tuodaan esiin.

3.2.6 Tekninen huolto

Teknisen huollon tarpeet voidaan toteuttaa nykyisillä alueilla. Osayleiskaavassa kuitenkin esimerkiksi puhdistamon aluevarauksella varaudutaan laajennukseen.

3.3 MAANOMISTUS

Kaava-alue on luonnollisesti pääasiallisesti yksityisessä omistuksessa. Kunta omistaa kuitenkin useita suurehkoja yhtenäisiä alueita sekä rakennuskaava-alueella että sen välittömässä läheisyydessä. Joen pohjoispuolella kunnan omistamat alueet on uusjakojen yhteydessä sijoitettu pariin erilliseen palstaan, joista toinen sijoittuu Hyyriänmäelle ja toinen Vehkuriin. Kunnan ja seurakunnan maanomistus selviää liitekartalta.

Kaava-alueen maanomistussuhteet ovat olleet eräänä suunnittelun lähtökohtana. Käytännön ratkaisuihin maanomistusolot ovat vaikuttaneet mm siten, että uusien rakentamisalueiden varauksissa on huomioitu myös maanomistajien toivomukset. Eräitä sijainniltaan asumiseen sopivia alueita on jätetty pois sen takia, että maanomistaja haluaa esimerkiksi jatkaa edelleen maataloutta ja säilyttää alueensa vapaina peltoina. Tai maanomistaja harjoittaa sikataloutta ja haluaa jatkaa sitä tulevaisuudessakin. Myös eräitä täydentäviä asumisalueita on lisätty kaavaan maanomistajien toivomuksen perusteella.

3.4 ALUEVARAUKSET JA KAAVAMÄÄRÄYKSET

3.4.1 Asuminen

Asumiseen varataan alueita erilaisilla määritelmillä niiden sijainnin ja käyttötarkoituksen mukaan.

**AO. Olemassa olevat tai rakennuskaavan mukaan toteutuvat pientalovaltaiset asun-
toalueet.**

Tähän ryhmään kuuluvat nykyisen rakennuskaavan mukaiset pientaloalueet.

AO-1. Uudet, rakennuskaavan perusteella toteutuvat, pientalovaltaiset asuinalueet.

Tähän ryhmään kuuluvat ne rakennuskaavan ulkopuoliset uudet asuinalueet, joita varten rakentamisen ohjaamiseksi on laadittava rakennuskaava.

Tällaisia asuinalueita varataan:

- Nykyiseen rakennuskaavaan välittömästi liittyen sen länsipuolinen verraten laaja alue. Siihen kuuluvat mm Porinmäen alue ympäröivine peltoineen ulottuen Jussilan ja Myllykallion sekä Kateisenmäen mäki- ja metsäalueille saakka. Alueen sisälle jää myös avoimia peltoja, mutta koko alue on kuitenkin ratkaistava rakennuskaavalla.
- Joen itäpuolella oleva, sen ja maantien välinen joenvarsialue, joka rajoittuu nykyiseen rakennuskaavaan ja muodostaa sille jatkeen eteläänpäin. Alue on osittain

rakennettua ja osittain viljeltyä peltoaluetta.

- Joen pohjoispuolella erillisinä, tähän ryhmään kuuluvina, alueina ovat Rintakylän alue, Perkiön alueella oleva jo aika tiheästi rakennettu alue laajennuksineen, Vöyrintien varteen sijoittuva nykyisen rakennuskaavan jatke sekä hautausmaan itäpuolella oleva Selkämäen tienvarsialue.

Nämä alueet ovat osittain rakennettuja sisältäen sekä omakotiasutusta että myös muutamia maatalouden talouskeskuksia.

Alueet ovat kuitenkin luonteeltaan ja sijainniltaan sopivia rakennettavaksi nykyistä taajemmin ja ne on myös suhteellisen edullista liittää kirkonseudun kunnallisteknisiin verkostoihin. Ne sijaitsevat joko lähellä olemassa olevia verkostoja tai, kuten Rintakylän ja Perkiön alueet, lähellä puhdistamoa ja myöskin lähellä koulua.

AO-1-alueet ovat, Rintakylän ja Perkiön alueita lukuunottamatta, sijaintinsa perusteella kirkonseudun olemassa olevan taajaman laajennusta välittömästi sen kylkeen. Ne tarkoittavat siten tämän osayleiskaavan tarkistustyön yhtenä tavoitteena olevan "keskittämisajatuksen" toteuttamista.

AO-2. Uudet tai vanhaa täydentävät, tarkennetun osayleiskaavan perusteella toteutuvat, pientalovaltaiset asuinalueet.

Ryhmään kuuluvat asumisen alueet, jotka tällä hetkellä sisältävät jo osittain pientaloasumista ja osittain myös maatalouden talouskeskuksia. Ne ovat vanhan perinteisen kyläasutuksen alueita, joihin voidaan sopivasti sijoittaa uutta pientaloasumista ja siten vahvistaa olavaa "kyläkuntaa". Kun lisärakentaminen näillä alueilla jo käytännössä useimmissa tapauksissa muodostaa taaja-asutusta, yleiskaavassa lähdetään siitä, että alueita varten on laadittava ns. tarkennettu osayleiskaava, jossa osoitetaan periaatteessa rakennuskaavan tarkkuudella alueiden käyttö rakennusmaaksi, vapaa-alueiksi ja tiealueiksi. Sen pohjana käytetään karttaa joko 1:2000 (missä sellainen on) tai peruskarttaa suurennettuna esimerkiksi mitta-kaavaan 1:5000. Kaava on ohjeena kunnan rakennuslupaviranomaisille sekä antaa asukkaille vaikutusmahdollisuuden ja tietoa tuleviin ratkaisuihin ja turvaa heidän kannalta sen, ettei alueella synny jatkossakaan turhia sekavuuksia.

AO-2-alueita ovat Erkkilänmäki, Karjakatu, Hyyriänmäki-Ojaniemi sekä Selkämäki-Sikainmäki.

Alueet ovat jo ennestään muun kunnallistekniikan piirissä ja täydennysakentamisen lisää luonnollisesti tarvetta niiden liittämiseksi myös viemäriverkostoon. Jätevesihuolto voidaan kuitenkin jo nyt, ja tulevana vuosina todennäköisesti entistä tarkoituksenmukaisemmin, hoitaa tonttikohtaisin ratkaisuin tai muilla vastaavilla "kevyemmillä" ratkaisuilla.

Jos osoittautuu tarpeelliseksi liittää alueet keskitettyyn viemäriverkostoon, ne ovat kaikki lähellä joko olemassa olevaa verkostoa tai lähellä puhdistamoa, johon liittyminen ei ole kohtuuttoman kallista.

AP. Nykyiset väljän pientalovaltaisen asutuksen alueet, joihin voidaan sijoittaa täydentävää pientaloasumista.

Nykyiset pientaloasutuksen alueet, jotka ovat luonteeltaan haja-asutusta, ja joiden yhteyteen voidaan sijoittaa jonkin verran täydentävää asumista, sijaitsevat hajanaisesti kaava-alueen eri osissa, lähinnä teiden varsilla. Yleiskaava osoittaa näiden

alueiden osalta pääasiassa vain nykyisen asutuksen koska uuden rakentamisen määrä näillä alueilla tulee olemaan hyvin vähäistä.

Rakentaminen voi tapahtua suoraan osayleiskaavan perusteella, koska kaavassa voidaan tarpeellisella tarkkudella osoittaa rakennuspaikat tai ne ovat sen perusteella helposti tulkittavissa.

Tärkeimpiä näistä alueista ovat rakennuskaavan ulkopuoliset jokivarsiasutuksen alueet joen molemmin puolin ja Vöyrintien varsialue sekä Hyyriänmäen länsiosan, Sikainmäen, Trontilanmäen ja Krekilän-Kuivamäen alueet.

APT. Väljä pientalovaltainen asuntoalue, jolla olevaa asuntokantaa voidaan täydentää. Rakennuspaikoille voidaan asuin- ja talousrakennusten lisäksi sijoittaa myös käsityö- tai muuta teollista toimintaa ja liiketiloja, jotka eivät aiheuta ympäristölleen häiritsevää melua, ilman pilaantumista tai muuta sellaista häiriötä.

Eräillä asuinalueilla, missä ympäristöolosuhteet ja asumisen luonne sen sallivat, annetaan mahdollisuus pienimuotoisen teollisen ja liiketoiminnan sijoittamiseen samoille tonteille asumisen kanssa. Tällöin yrittäjä voi itse asua samalla alueella missä yrityskin on.

Varauksia tehdään muutamia osayleiskaava-alueen eri osissa.

AK. Kerrostalovaltainen asuntoalue.

Kerrostaloalueina varataan rakennuskaavassa olevat kerrostaloalueet. Ne on jo toteutettu kaavan mukaisesti.

Uusia kerrostaloalueita ei osayleiskaavassa varata, eikä rakennuskaavassakaan ole tarvetta uusille kerrostaloalueille.

TAULUKKO 1

LIKIMÄÄRÄINEN ARVIO ASUMISALUEILLE MAHTUVASTA LISÄRAKENTAMISESTA, kpl asuntoja.

<u>Alue</u>	<u>AO/AR</u>	<u>AO-1</u>	<u>AO-2</u>	<u>AP</u>	<u>APT</u>	<u>Yhteensä</u>
Rakennuskaava-alue	73/50					123
Vesitornin alue				8		8
Tapoila-Jussila		20				20
Porinmäki-Keteisenmäki		80				80
Krekilä-Kuivämäki		5		25	2	32
Karjakatu			20	12		32
Erkkilä			12	4		16
Rintakylä		16		6		22
Hyyriä		16		4		20
Hyyriänmäki-Ojaniemi			40	10	8	58
Haarajoki		7		10	3	20
Torkkola		16				16
Selkämäki		6	12			18
<u>Sikainmäki</u>				5		5
YHTEENSÄ, kpl asuntoja	73/50	166	84	84	13	470

3.4.2 Keskustatoimintojen alueet (C)

Kirkonkylän keskustasta on osoitettu C-merkinnällä alueita, joille voidaan sijoittaa julkisia ja kaupallisia palveluita sekä niiden lisäksi myös keskustaan soveltuvaa asumista. Eri toimintoihin käytettävän kerrosalan määrät ja muut yksityiskohtaiset ratkaisut määritellään rakennuskaavalla.

3.4.3 Yksityiset palvelut (PK)

Yksityisille kaupallisille palveluille on rakennuskaava-alueella varattu kortteli-alueita suurin piirtein sen verran kuin tarvetta osayleiskaava-alueella on, eli noin 5,5 ha. Yleiskaavassa ei osoiteta kokonaan uusia ja rakentamattomia yksityisen palvelun alueita. Perusteluna on, että yksityisten palvelujen edellyttämää asiakaspohjaa ei löydy taajaman ulkopuolella oleville palveluille.

Kaupallisten palveluiden alueita voidaan tietenkin tarpeen mukaan aikanaan varata niillä nykyisen rakennuskaavan ulkopuolisilla alueilla, jotka yleiskaavassa osoitetaan rakennuskaavalla säädeltäväksi ja jotka liittyvät välittömästi rakennuskaavaan.

3.4.4 Julkiset palvelut (PY)

Julkisen palvelun alueina on yleiskaavassa varattu rakennuskaavassa jo olevat alueet ja niiden lisäksi alue Saarenpään koulua varten.

Muita uusia julkisen palvelun alueita osayleiskaavassa ei varata.

3.4.5 Teollisuusalueet (T,TY)

Osayleiskaavassa esitetään uusia teollisuusaluevarauksia sen lisäksi, mitä rakennuskaavassa jo aikaisemmin on varattu.

Tärkein teollisuusvaraus sijottuu Kirstatien varteen, jossa kunnan omistamalla alueella jo on kunnan varastoalue. Aluetta laajennetaan yleiskaavassa noin 7 ha:n suuruiseksi, jolloin teollisuustoimintoja (TY) voitaisiin sijoittaa keskitetysti tälle alueelle, jonne kulkuyhteydet ovat suhteellisen hyvät. Alue sijaitsee muuttaman sadan metrin päässä asutuksesta, jolloin niiden välille voidaan muodostaa suojavyöhykettä. Kuitenkin alue on myös työntekijöiden helposti saavutettavissa. Kun alue on tarkoitettu ympäristöhäiriöitä aiheutamattoman teollisuuden tarpeisiin, toiminnan laatua on säädeltävä sen mukaisesti, ja tällöin on mahdollista ja täytyy pitää myös alueen ympäristö siistissä kunnossa.

Toinen tärkeä teollisuusalue sijaitsee Tapoilassa. Se on jo rakennuskaavoitettu ja osittain rakennettukin.

Muita teollisuusvarauksia tehdään alueen eri osissa sen mukaan kuin toimintaa jo on olemassa, toiminnan laajentamiseen varautuen. Suurin näistä sijaitsee Perkiössä olevan muuntamon vieressä. Varauksia on lisäksi Rintakylässä ja Haarajoella.

3.4.6 Maatalouden talouskeskukset, sikalat (AM, AMS)

Maatilojen talouskeskusten alueet on varattu niiden nykyisillä paikoilla. Rakennuspaikat on yleensä rajattu niin väljinä, että nykyistä toimintaa voidaan kehittää.

Rakennusoikeutta ei tarkemmin määritellä, koska sen tarve on hyvin vaihteleva.

Osayleiskaava-alueella on maatalouden talouskeskuksia kaikkiaan 123 kpl. Alueille voidaan normaalin maataloustoiminnan ja siihen liittyvän asumisen lisäksi sijoittaa myös käsityö- tai muuta pienteollista toimintaa, joka ei aiheuta ympäristölle haittaa.

Erikseen varataan kaavassa sellaiset maatalouden talouskeskukset, joilla voidaan pitää **sikalaa** (AMS). Tällaisina varataan kaikki ne talouskeskukset, joilla toimii sikala, jos asukas on sitä halunnut.

Sikaloita on alueella kaikkiaan 32 kpl, joista 18 sijaitsee joen pohjois- ja itäpuolella ja loput 14 joen eteläpuolella. Suuri osa niistä on eläinmäärältään aika pieniä. Eläinmäärä vaihtelee suurin piirtein 20-920 sikaan. Suurin sikala on Esa Erkkilällä joen pohjoispuolella Vehkurinon varressa.

Kaikkien sikaloiden ympäristössä jätetään yleiskaavassa vapaita alueita, joissa ei merkitä ainakaan uusia asumisalueita. Olemassa olevat tietenkin huomioidaan.

Hankalimmin asutukseen nähden sijaitsevat Juho Finnilän, Esa Lammin ja Pauli Rinnaston sikalat. Suhteellisen lähellä asutusta sijaitsee myös Esa Erkkilän omistama alueen suurin sikala, tällä hetkellä noin 920 sikaa. Lähellä asutusta sijaitsee sen lisäksi useita sikaloita, jotka kuitenkin eläinmäärältään ovat pieniä, vaihdellen noin 20-80 sian välillä.

Em sikaloiden läheisyydessä on pyritty välttämään varaamasta alueita uutta pienaloasumista varten. Lähinnä siellä sallitaan vain olemassa oleva asutus, jonka sekaan mahtuu muutamia uusia täydentäviä tontteja. Keskustassa olevan sikalan ympäristössä varataan AO-1-aluetta, jolloin rakennuskaavan yhteydessä joudutaan aikanaan ratkaisemaan uuden asutuksen ja tarpeellisten suojavyöhykkeiden varaaaminen.

Osayleiskaavan yhteydessä pyritään sikalanomistajien kanssa yhteisymmärryksessä löytämään jätteiden käsittelyyn teknisiä ratkaisuja, joilla voidaan huomattavasti vähentää sikaloiden aiheuttamia hajuhaittoja ympäristössä. Teknisten ratkaisujen parantava vaikutus on lääninhallituksen tekemän tutkimuksen mukaan huomattavasti suurempi kuin sikojen määrän rajoittaminen.

Neuvotteluihin perustuen määräyksenä esitetään, että kaikki sikalat täytyy jatkossa varustaa **katetulla lietelantalalla**.

Kun koko maatalouden tuleva asema ja varsinkin sikalojen kohtalo EU:n mukanaan tuomien uusien olosuhteiden takia on tällä hetkellä muuttumassa ja aivan avoin, tilanne myöskin Vähänkyrön siiankasvattajien keskuudessa on tulevaisuutta ajatellen osittain epäselvä. Sen takia yleiskaavassa ei edes ohjeellisesti ole tarkoituksenmukaista antaa siiankasvattajille liian ahtaita raameja tuotannon kehittämistä ajatellen. Vasta tulevat vuodet näyttävät paremmin kehityksen suunnan.

Hyvin hoidettuna ja tuuletettuna sikalat eivät aiheuta kohtuutonta haittaa ympäristön asutukselle. Varmaa on myös, että tulevina vuosina lietteen käsittelemiseksi kehitetään entistä parempia ratkaisuja, jonka myötä haitat pienenevät ja liete käsiteltynä voidaan eri muodossa hyödyntää mm energian tuottamiseen.

Liitteenä on Vaasan lääninhallituksen tekemän Saparo-hajuhaittatutkimuksen tulokset sekä KHO:n viime vuosina tekemiin ratkaisuihin perustuva ohjeellinen diagrammi sikojen lukumäärän sekä sikalan ja asutuksen välisen suojaetäisyyden

keskinäisestä suhteesta.

Tutkimukseenkin nojautuen annetaan osayleiskaavan yhteydessä kaavamääräys: *“Rakennuslain 3 §:n 1 momentin perusteella määrätään, että alueella olevien sikaloiden yhteydessä on oltava katettu lietesäiliö”*.

Tätä pidetään perusteltuna, koska sillä voidaan aika tehokkaasti estää hajuhaittoja ja koska jo nyt lähes kaikissa sikaloissa on katettu säiliö. Asiasta sikalanpitäjien kanssa erikseen neuvoteltaessa jokainen oli myös valmis sen hyväksymään ja kohdaltaan toteuttamaan.

3.4.7 Maa- ja metsätalousalueet (MT, MT-1, MU, MTS)

MT-merkinnällä osoitetaan varsinaiset haja-asutusluonteiset maa- ja metsätalousalueet, joissa ei tehdä mitään erityisvarauksia ja jossa rakentaminen tapahtuu jatkossakin normaalien haja-asutusalueita koskevien määräysten mukaan. Alueita koskien ei osayleiskaavassa anneta mitään siitä poikkeavia ohjeita tai määräyksiä.

MT - 1-merkinnällä varataan avoimina säilytettäväksi esitettävät, laajat ja maisemallisesti tärkeät viljelyalueet Kyrönjoen molemmiin puoliin. Peltoaukeat ovat oleellinen elementti Kyrönjokilaakson maisemaa, joka luokitellaan valtakunnallisesti tärkeisiin maisemakohteisiin. Siitä on enemmän tietoa liitteessä.

MU-alueena, eli maa- ja metsätalousvaltaisena alueena, jolla on ulkoilun ohjaamistarvetta tai ympäristöarvoja, varataan Oronmäen alue Karjakadun pohjoispuolella ja Palaneittenkallioiden alue Hyyriänmäen-Ojaniemen alueella sekä osa-alue Trontilanmäen-Kotomäen alueella. Oronmäen aluetta käytetään jo osittain ja osayleiskaavan mukaan niitä voitaisiin jatkossakin käyttää esimerkiksi virkistys- tai ulkoilutoimintaan rakentamalla niihin ulkoilupolkuja, -reittejä ja hiihtolatuja ja niihin kuuluvia pienimuotoisia varustuksia.

Ko alueet ovat ympäristöltään ja maastoltaan tarkoitukseen erittäin sopivia ja sijaitsevat silti suhteellisen lähellä taajaman asuntoalueita.

MTS-alueena eli maa- ja metsätalousvaltaisena alueena, jolla on suojelutarvetta, varataan Sikainmäessä oleva alue, jossa on muinaismuistoja sekä maasto ja kasvillisuus luonteeltaan sellaista, että aluetta pyritään suojelemaan.

3.4.8 Virkistysalueet (VL, VU)

Lähevirkistysalueita (VL) varataan taama-alueella rakennuskaavan mukaisesti. Mm Kyrönjoen varrella ja Kirkkolammen ympäristössä varataan suhteellisen laajan vihervyöhyke ja puistoalue.

Myös rakennuskaavan ulkopuolella Kyrönjoen varressa varataan molemmilla rannoilla koko alueen läpi ulottuva yhtenäinen vihervyöhyke, joka paikoitellen on vain kapea joentörmä mutta paikoitellen laajenee käsittämään koko tien ja joen välisen alueen. Kaava-alueen eteläosassa varataan Kyrönjoen saaret kokonaan viheralueeksi.

Jatkossa, laadittaessa rakennuskaavoja ja tarkennettuja osayleiskaavoja, niiden yhteydessä tullaan varaamaan vielä uusia viheralueita palvelemaan paikallisten asukkaiden tarpeita.

3.4.9 Loma-alueet (RA)

Kaava-alueella on tällä hetkellä muutama loma-asunto. Ne varataan kaavassa edel-

leen loma-asuntoalueina. Näitä varauksia ei sijoitu Kyrönjoen varteen.

3.4.10 Erityisalueet (ET, EH, EM)

Erityisalueina varataan rakennuskaavan mukaiset erityisalueet sekä puhdistamon alue, vesitornin alue, hautausmaa-alue laajennuksineen, sähkömaston alue, muuntamon alue.

3.5 Tiestö JA TEKNINEN HUOLTO

Osayleiskaava-alueen päätieverkosto on lähes kokonaan valmiina olemassa, joskin siinä tullaan lähivuosina tekemään tielaitoksen suunnitelmien mukaiset täydennykset ja parannukset. Kevyen liikenteen väylän toteutus välillä kirkonseutu Tervajoki on valmis. Lisäksi tielaitoksessa suunnittelun kohteena on parhaillaan uuden kuntakeskusten välisen maantieyhteyden toteuttaminen Vähänkyrön ja Laihian keskustaajamien välillä. Se tulee osayleiskaavaehdotuksen mukaan sisään kaava-alueelle etelästä päin jossain Selkoonsaaren luoteispuolella ja jatkuisi pohjoiseen päin peltoalueen halki Kirkonkylän ja Rekilän kylänrajaa pitkin, kaartuisi itään ja yhtyisi Vähäkyrö-Tervajoki maantiehen Perkiönsaaren kohdalla.

Päätiestön muodostavat:

- maantie n:o 717 joen länsi-eteläpuolella (Vähänkyröntie) sekä
- maantie n:o 718 Vöyrin suuntaan,
- maantie n:o 7200 joen itäpuolella ja
- paikallistie n:o 17743 joen pohjoispuolella.

Lisäksi paikallistiet suuntautuvat Rintakylästä pohjoiseen ja Selkämäestä itään.

Näihin liittyvät alemman luokan yksityistiet sekä kaavatiet.

Uudet rakennuspaikat on osayleiskaavassa osoitettu pääosin nykyisten yksityisteiden ja paikallisteiden varteen. Uusia tonttiliittymiä Vähänkyröntielle tulee muutamia mutta kun toisaalta aikaisempia liittymiä on mahdollisuus yhdistää muutamissa paikoissa liittymien kokonaismäärä ei välttämättä lisäännä.

Uusia teitä kaavan toteuttaminen edellyttää vain uusilla, laajemmilla asuntoalueilla (AO-2) sekä uusilla rakennuskaava-alueilla (AO-1), joissa tiestöt suunnitellaan tarkemman kaavoituksen yhteydessä.

Vähänkyröntien varressa rakennuskaava-alueella on jo erillinen kevyen liikenteen väylä. Sellainen on juuri valmistunut myös Vähänkyröntien varteen aina Tervajoelle saakka ja sillä parannetaan nimenomaan koululaisten liikenneturvallisuutta.

Muiden teiden varteen yleiskaavassa ei esitetä kevyen liikenteen väylää. Sellaisia voitaisiin kuitenkin esimerkiksi korotettuna rakentaa eräiden kapeiden ja suhteellisen vilkkaiden teiden (esim. paikallistie 17743 joen pohjoispuolella) varteen, jolloin se jo ratkaisevasti parantaisi kevyen liikenteen turvallisuutta.

Alueen **jätevesihuollosta** ei anneta kaavassa määräyksiä, koska niiden järjestämisestä pääasiallisesti määrätään vesilan 10 luvussa, terveydensuojelulaissa ja jätelaissa. Toteuttamisen asianmukaisuutta valvoo ja siitä määräyksiä antavat kunnan ympäristöviranomaiset. Ohjeena jätevesihuollossa on luonnollisesti, että

Kyrönjokeen tai muihinkaan vesistöihin ei suoraan päästetä minkäänlaisia jätevesiä.

Rakennuskaava-alueella sekä uusilla rakennuskaavoitettavilla alueilla jätevesihuolto on hoidettava viemäriverkoston välityksellä ja puhdistettava asianmukaisesti.

Harvemman asutuksen ja haja-asutuksen alueella pääsääntöisesti jätevedet käytännössä hoidetaan tonttikohtaisesti.

Nykyisillä rakennuskaavan ulkopuolisilla, taajemman asutuksen alueilla ja uusilla laajemmilla asuinalueilla jätevedet esimerkiksi johdetaan uumpisäiliöihin, jotka tyhjätaan tai ne hoidetaan useamman rakennuspaikan yhteisjärjestelyin. Ehkä käyttökelpoinen ratkaisu kyläalueilla on, maaperästä riippuen, jätevesien maahan imeyttäminen. Toteutettuna se tarkoittaa käytännössä laajempien alueiden jätevesien kokoamista yhteen ja johtamista sopiviin paikkoihin maahan imeytettäväksi.

Suurimmat saastevaikutukset maatalousvaltaisella maaseudulla aiheutuvat **maatalouden** harjoittamisesta ja niiden vaikutusten eliminoiminen kokonaan on käytännössä mahdotonta. Parannusta asiaan pyritään saamaan joen ja valtaojien varteen jätettävillä suojavyöhykkeillä.

Eläinten hoidosta ja erityisesti sikaloiden toiminnasta syntyvät **lanta- ja lieteaineet** on voitava hoitaa tarkoituksenmukaisesti. Lanta ja liete eivät ole varsinaista kaatopaikkajätettä, vaan hyötyjätteitä, joita voidaan edelleen käyttää peltojen lannoitukseen. Valtaosa niistä levitetään suoraan pelloille. Kaatopaikkojen yhteyteen voitaisiin tarpeen vaatiessa välivarastoksi muodostaa hyötykäyttövarasto, jossa liete voitaisiin käsitellä asianmukaisesti ja sen jälkeen hyväksikäyttää.

Maatalouden osalta on viljelyssä ja **lannoituksessa** noudatettava EU:nkin taholta annettavia **jokien ja valtaojien suojavyöhykkeitä**, jotka Kyrönjoen varrella ovat 15 m sekä valtaojien varrella 1 m (liite).

Yleiskaavan yhteydessä annetaan asiaa koskeva kaavamääräys: *”Rakennuslain 3 §:n 1 momentin perusteella määrätään, että Kyrönjoen ja suurimpien valtaojien varsilla ei saa suorittaa vesistöä saastuttavia toimenpiteitä”.*

Alueella syntyvät **asumisen kiinteät jätteet** voidaan kuljettaa kaatopaikalle asianmukaisesti käsiteltäväksi.

Puhtaan vedensaanti järjestetään liittämällä kaikki taloudet vesijohtoverkoston.

3.6 LUONNONYMPÄRISTÖ

Kyrönjokilaakso kuuluu kohteena valtakunnallisesti arvokkaisiin maisema-alueisiin.

Luonnonarvoiltaan merkittävät kohteet on merkitty jokivarressa VL-alueina tai ne on jätetty maa- ja metsätalousalueina rakentamisen ulkopuolelle. Erityisesti laajat peltoaukeat halutaan säilyttää edelleen avoimina ja viljelyksessä ja ne on merkitty MT-1-varauksina. VL-merkinnällä on varattu myös Perkiönkosken alapuoliset joessa olevat saaret.

Rakennuskaava-alueella olevat erityiset luonnonkohteet on huomioitu rakennus-

kaavassa.

Luonnon- ja kulttuurimaisemaa on pyritty säilyttämään asutuksen sijoittamisella mäkialueisiin ja kirkonseudun taajamaan ja vanhaan asutukseen tukeutuen.

Yleiskaavan yhteydessä on tehty aluetta koskien erillinen luontoselvitys, jonka tuloksia on hyödynnetty osayleiskaavan ratkaisussa varaamalla suojelumerkinnöin (s-11 jne) eräitä arvokkaita luontokohteita.

Kyrönjoen rantojen ja joen lähiympäristön alueita koskien ei erityisillä kaavamerkinnöillä osayleiskaavassa voida osoittaa kaikkia ympäristön maisema- ja kulttuuriarvojen säilyttämiseen vaikuttavia tekijöitä.

Todetaan kuitenkin tässä yhteydessä erittäin tärkeäksi tavoitteeksi, että ko alueen osalta erillisenä selvityksenä tutkittaisiin joen ja jokimaiseman sekä sen sisältämän kulttuuriympäristön asiat ja sen perusteella voitaisiin laatia aluetta varten esimerkiksi tarkennetun osayleiskaavan muodossa erillissuunnitelma.

3.7 ERITYISKOHTEET, SUOJELU

Vaasan läänin seutukaavaliiton julkaisussa "Kulttuuri- ja rakennushistoriallisesti arvokkaita kohteita Vaasan läänissä" (julkaistu v. 1978) suojeltavina kohteina mainitaan Saarenpään kylä, Vähänkyrön kirkko vuodelta 1803, Maunukselan pappila, Vähänkyrön pitäjänmakisiini vuodelta 1824, Erkkilän Harakkamyly ja Kirkkosaari vanhan kirkon paikkana.

Alueen rakennus- ja ympäristökohteet on yleiskaavatyön yhteydessä vielä erillisenä selvitys- ja inventointityönä käyty läpi. Sen perusteella on alueella olevat rakennus- ja kulttuurihistorialliset kohteet merkitty joko merkinnällä sr, joka edellyttää kohteen säilyttämistä ja purkukieltoa, tai merkinnällä sr-1, joka merkitsee kohteen huomioimista ja säilyttämistä tarkemman suunnittelun ja rakentamistoimenpiteiden yhteydessä mikäli mahdollista. Molemmissa tapauksissa kohteen kunnostus on suoritettava sen taiteellinen arvo säilyttäen.

Kulttuuriympäristöt on varustettu merkinnällä /s-1, jossa lisärakentaminen on tehtävä niin, että se ei ole ristiriidassa alueen maisemallisen erityisluonteen ja rakennustyylin kanssa.

Em kohteina on varattu muutamia erillisiä rakennuksia ja pihaympäristöjä alueen eri osissa (r1 jne).

Muinaismuistolain rauhoittamia kiinteitä muinaisjäännöksiä yleiskaava-alueella on museoviraston antaman lausunnon mukaan Sikainmäen alueella muutamia sekä rakennuskaava-alueella Kaavontönnkä. Sikainmäen alueella, jolla muinaisjäännöksiä sijaitsee ja jossa maisema ja maasto-olosuhteet muutenkin ovat hieman erityiset, on varattu kaavassa MTS-merkinnällä, joka tarkoittaa, että sen maankäyttö- ja rakennussuunnitelmista on ennen toimenpiteisiin ryhtymistä pyydyttävä museoviraston sekä myöskin kunnan lausunto. Määritelmä on sovittu yhdessä museoviraston kanssa.

3.8 YMPÄRISTÖN HÄIRIÖTEKIJÄT

Maanteiden **melu- ja päästöhaittoja** on pyritty lieventämään sijoittamalla uusi asutus mahdollisuuksien mukaan etäämmälle teistä. Kuten edellä kohdassa 1.10 on todettu, maantien 717 (Vähänkyröntien) aiheuttama liikennemelu on päätaajaman kohdalla 40 metrin päässä ja muualla 70 metrin päässä tiestä ulkotilassa 55 dB(A). Muiden maanteiden ja paikallisteiden varrella liikenteen melu ei lainkaan ylitä ulkotilassa lääkintöhallituksen ohjeylärajaa 55 dB(A).

Vähänkyröntien varrella on jo ennestään asutusta noin 20-30 metrin päässä tiestä, ja samalle etäisyydelle varataan kaavassa muutamia uusia asuintontteja. Jos melu ulkotilassa saattaakin ajoittain ylittää ohjerajan, sisätiloissa melu ei missään kohoa läheskään ohjeylärajalle, eli 35 dB(A):iin.

Joen itäpuolella maanteiden liikennemelu ei ole häiritsevää tasoa.

Kyrönjoen varrella määritellään **tulvariskistä** johtuen se korkeustaso, jonka alapuolelle ei rakennettaessa saa sijoittaa kostuessaan vaurioituvia rakenteita. Tämä korkeustaso on:

- kaava-alueen länsipäässä	+ 10,90 m (N60)
- kirkkosillan kohdalla	+ 11,20 m (N60)
- Perkiönkosken alapuolella	+ 11,50 m (N60)
- Perkiönkosken yläpuolella	+ 11,70 m (N60)
- kaava-alueen eteläpäässä	+ 12,00 m (N60)

Kun maasto on joen rantatöyräillä koko matkalla em tasojen yläpuolella, tulvariski ei käytännössä aiheuta erityisiä rajoitteita joen varteen rakentamisessa. Ainut kohta, jossa ollaan lähellä riskitasoa, on aivan kaava-alueen länsipäässä joen eteläpuolella, jossa uutta rakentamista joen varteen olisi vältettävä edes haja-asutuksen muodossa.

Kaava-alueella on suhteellisen runsaasti toimivia **sikalaita**, jotka aiheuttavat ympäristöönsä jossain määrin hajuhaittoja. Kaavassa pyritään välttämään uuden asutuksen sijoittamista liian lähelle niitä. Sikaloille edellytetään jätehuollon osalta jatkossa eräitä parannettuja teknisiä ratkaisuja ja lietesäiliöiden kattamista. Kun sikaloiden hajuhaittoja voidaan tekniikan kehityksen myötä ja siihen erityisesti huomiota kiinnittämällä, jatkossa selvästi vähentää, niistä ei tule olemaan erityistä haittaa alueen maaseutumaiselle asutukselle. Tutkimukset osoittavat, että haittoja voidaan tehokkaasti vähentää nimenomaan teknisillä ratkaisuilla. Sikojen lukumäärällä ei ole niinkään ratkaisevaa vaikutusta hajuhaittojen syntymiseen.

3.9 YMPÄRISTÖVAIKUTUKSET

Osayleiskaavan tarkistuksen yhteydessä aikaisemman kaavan periaateratkaisuihin tehdään huomattavia muutoksia.

Taajaman rakennetta pyritään selvästi tiivistämään sijoittamalla uuden rakenta-

misen alueet enimmäkseen aivan nykyisen taajaman välittömään läheisyyteen, jopa siihen suoraan liittyen. Toisaalta uudessakin ehdotuksessa säilytetään muutamat ydintaajamasta hieman erillään olevat tiheämmän asutuksen kyläalueet, joissa sallitaan myös täydennysrakentamista niiden vahvistamiseksi tarkoituksenmukaisessa määrin.

Arvioinnin perusteena käytetään seuraavassa mm. osayleiskaavassa toteutettavia tärkeimpiä **tavoitteita** ja ne luetellaan tässä vielä keskitetysti. Tavoitteena on:

- Vahvistaa erityisesti nykyisen taaja-asutuksen sekä sopivassa määrin taajahkojen kyläasutusten rakennuskantaa ja rakenteellista merkitystä.
- Säilyttää ja hieman täydentää eräitä muita harvahan kyläasutuksen alueita.
- Hyväksyä ja säilyttää luonteeltaan nauhamaiset asutusalueet varsinkin Kyrönjokea seurailevien teiden varsilla. Niille sallitaan täydentävää rakentamista vain erittäin vähäisessä määrin.
- Hyväksyä ja säilyttää haja-asutustyylinen rakennettu ympäristö sekä sallia niillä uutta rakennuslain tarkoittamaa haja-asutusrakentamista.
- Pyrkiä säilyttämään laajat avoimet viljelysaukiot edelleen viljelyksessä ja rakentamattomina ja samalla säilyttämään erityisiä ja huomattavia näkymiä, joita maastossa havaitsee aika runsaasti.
- Pyrkiä korostamaan Kyrönjokilaakson maisemallista ja kulttuurimerkitystä ja uuden rakentamisen sopeuttamista siihen sekä jokiranta-alueiden ja muiden sopivien maastoalueiden merkitystä virkistys- ja vapaa-ajanalueina koko seudun kannalta.
- Pyrkiä inventoimaan ja tarpeen mukaan säilyttämään alueella olevaa perinteistä ja arvokasta rakennuskantaa sekä asuin- ja luonnonympäristöjä.

Yhdyskuntataloudelliset vaikutukset tulevat kaavan tarkistuksen seurannaisvaikutuksina luonnollisesti konkreettisesti esiin vasta vuosien myötä kaavaa toteutettaessa. Muutos tässä suhteessa aikaisemman yleiskaavan ratkaisuihin on kuitenkin selvästi näkyvissä.

Uudesta kaavaehdotuksesta poistetaan kokonaan useita suhteellisen kaukana peltojen takaisilla metsäalueilla olleita asuinaluevarauksia, joille kunnallistekniikan rakentaminen tulisi kalliiksi ja joista matkat työpaikoille ja varsinkin palveluihin olisivat pitkiä. Vaikka aikaisemman kaavan mukainen Trontilanmäen laaja uusi asuinalue sijaitsikin suhteellisen lähellä keskustaa, maaperä siellä on hyvin kallioista ja esimerkiksi viemäröinnin rakentaminen siitä syystä kallista.

Uuden osayleiskaavaehdotuksen mukaisesti suurin osa uusista asuinalueista, varsinkin rakennuskaavalla säädeltävät taajemman rakentamisen alueet, sijoittuvat hyvin lähelle nykyistä taajamaa ja suureksi osaksi välittömästi siihen liittyen. Näiden alueiden liittäminen kunnallistekniikan verkostoihin on edullista ja väki tulee asumaan lähellä kaikkia keskustan palveluita.

Uudet alueet sijoittuvat nykyisten teiden varteen eikä uusia mittavampia kokoojateitä lainkaan tarvita. Silti tärkeimmille alueille voidaan edullisesti muodostaa liikenteellisiä kiertomahdollisuuksia esimerkiksi keräilyliikennettä ajatellen.

Muutamat joen pohjoispuolelle sijoittuvat taajan rakentamisen alueet sekä kyläalueet sijoittuvat myös olevien teiden varteen ja etäisyys niistä jätevesipuhdistamolle on lyhyt ja viemäröinti toimii tarvittaessa lähes kokonaan viettoviemäröinnillä. Etäisyys keskustan kauppoihin on hieman pitempi mutta esimerkiksi Saarenpään koulu on aivan lähellä.

Sosiaalisia vaikutuksia arvioiden uusi kaavaratkaisu antaa aikaisempaa paremmat mahdollisuudet toisaalta tiiviiden taajamaluonteisten ja toisaalta tarvittaessa myös harvempien kylämaisten asuinyhteisöjen muodostamiseen.

Taajaman nykyinen ja tuleva rakennuskaava-alue käsittää normaaleja pientalo-alueita, joissa sosiaaliset yhteisöt muodostuvat tavalliseen tapaan. Taajama-asumisessa on kaikesta huolimatta myöskin maaseutumaisia piirteitä sekä verraten paljon viheralueita luomassa viihtyisyyttä ja vihreyttä kirkonkylän ympäristöön. Aivan taajaman keskustassa muodostetaan tehokas liike- ja palvelualue, joka antaa mahdollisuuden myös keskustatyyliseen asumiseen niille, jotka viihtyvät aivan "puuron silmässä". Alueelle suunnitelman mukaan sijoittuva tori luo vielä lisäarvoa tämän tyyliseen asumiseen ja elämiseen.

Vesitorninalueen, Erkkilänmäen, Haarajoen, Selkämäen ja Sikainmäen alueet muodostavat perinteisiä, suhteellisen harvaan asuttuja, kyläyhteisöjä, joissa väki enimmäkseen tuntee toisensa. Nämä alueet säilyvät osayleiskaavan mukaan luonteeltaan ennallaan ja niissä sallitaan vähäisessä määrin täydentävää lisärakentamista. Kun se tapahtunee enimmäkseen "oman väen" piiristä, mitään suurempia mullistuksia ei tapahdu ja alueiden sosiaaliset rakenteet voivat jatkossakin säilyä ja toimia tuttuina turvapiireinä. Luonteeltaan alueet ovat kaikesta huolimatta hyvin maaseutumaisia ja pääsy vapaaseen luontoon, metsiin ja pelloille on helppo.

Rintakylän, Karjakadun sekä Hyyriän-Ojaniemen perinteisillä alueilla asutus on jo nykyään paikoitellen suhteellisen taajaa mutta luonteeltaan ne ovat kuitenkin kylä, joissa sosiaaliset siteet muodostuvat vahvoiksi ja kanssakäyminen on aika vilkasta. Näillä alueilla osayleiskaavaratkaisu sallii hyvinkin runsaasti täydentävää lisärakentamista, joka tapahtuu tarkennetun osayleiskaavan perusteella. Tarkoituksena on selvästi vahvistaa kylien väestöpohjaa. Kun uudet asukkaat näissäkin kylissä varmaan tulevat suurimmaksi osaksi omasta tutusta piiristä tai ulkoapäin tulevat voivat helposti tulla osaksi ympäröivää yhteisöä, sosiaaliset kontaktit kylässä säilyvät. Kylät rajoittuvat välittömästi ympäröivään luontoon, jonne vaikkapa marjaretkelle tai sienimetsään on lyhyet matkat.

Rakennuskaavan ulkopuoliset joenvarren ja tienvarsien nauha-asutusalueet säilyvät kaavan mukaan lähes ennallaan ja siellä muodostuneet sosiaaliset yhteenkuuluvuudet säilyvät. Joen kaikki virkistystekijät ovat lähellä kunhan ne vain osataan käyttää hyväksi.

Kun osayleiskaava-alueen nykyiset koulut säilyvät toiminnassa, lapsien kannalta tutut entiset kanssakäymisen kuviot kavereihin ja opettajiin voivat jatkossakin säilyä.

Ympäristö- ja kulttuurivaikutuksia osayleiskaavan tarkistuksella pyritään pehmentämään edelliseen yleiskaavaan verrattuna.

Rakentamista pyritään keskustaaajaman lisäksi ohjaamaan perinteisille asuinalueille, jossa ne jatkavat ja osittain vahvistavat olemassa olevaa rakennettua maisemaa. Tällaisia ovat joenvarren viljelysaukioiden takaiset kyläalueet sekä joenvarren nauha-asutusalueet. Pari uutta asuinalueita ehdotetaan muodostettavaksi joen pohjoispuolella peltoalueelle. Ne ovat kuitenkin pääosin ko alueilla jo olemassa olevan, peltoalueita ennestään jakavan, asutuksen laajennuksia, eivätkä aiheuta

maisemassa erityisiä uusia ympäristövaikutuksia.

Tässä yhteydessä ei voida antaa mitään yksityiskohtaisia, sitovia määräyksiä rakentamisen yksityiskohdista, mutta on luonnollista, että siinä olisi varsinkin kyläalueilla noudatettava ympäristön rakennuskulttuuriin sopeutuvaa mittakaavaa sekä tyyliä, värejä ja materiaaleja. Vastuu tässä asiassa on osittain kunnan rakennusvalvontaviranomaisilla mutta painava vastuu on luonnollisesti myös asukkailla itsellään. Tässä suhteessa todennäköisesti uusi sukupolvi on aikaisempaa valistuneempi ja valmiimpi kantamaan vastuunsa.

Kestävän kehityksen periaatteita pyritään huomioimaan antamalla erälle uusille asuinalueille suosituksia luonnontilaisen maaston säilyttämisestä asuinalueilla mahdollisuuksien mukaan.

Vesistöjen saastutuksen estämiseksi rakennuslain 3 §:n perusteella annetaan jokivarsia ja valtaojien varsia koskeva kaavamääräys.

Osayleiskaavatyön yhteydessä suoritetaan rakennus- tai kulttuurihistoriallisesti arvokkaan rakennuskannan ja ympäristöjen määrittelyä sekä rinnakkaisena kunnan toimesta tarkempaa rakennuskannan inventointia. Niiden perusteella kaavassa osoitetaan tarkoituksenmukaisin suojelumerkinnoin ympäristökohteita sekä yksittäisiä rakennuskohteita.

3.10 KESTÄVÄ KEHITYS

Edellä on kohdassa 1.10 esitetty ns. kestävän kehityksen periaatetta sekä asioita, joita sen toteuttamiseksi olisi syytä huomioida myös kaavoituksessa.

A. Metsätalous ja virkistysalueet

Yleiskaavassa ei ole enää toteutettu aikaisemmin hyvänä pidettyä periaatetta, että kaikki pellot pitäisi jättää rakentamatta ja sijoittaa asutus metsään. Tällä tavalla voidaan suureksi osaksi säästää mäkialueita, kosteikkoja, metsien ja peltojen reu-
navyöhykkeitä ym herkkiä kohteita joutumasta peruuttamattomien muutosten kohteiksi. Kaavassa varattavia uusia, metsään sijoittuvia asuinalueita (mm Karjakadulla ja Hyyriänmäellä-Ojaniemessä) varten annetaan suosituksia luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi mahdollisimman hyvin.

Metsäalueita ei tarkistetussa yleiskaavassa muuten enemmälti lainkaan varata rakennustoimintaan. Syynä on myös se, että varsinaiset laajemmat metsät sijaitsevat enimmäkseen suhteellisen kaukana taajamasta ja rakentaminen niille aiheuttaisi kalliita kunnallisteknisiä investointeja ja nykyistä pitempiä työ- ja asiointimatkoja.

Laajoja ja tehokkaasti toteutettavia virkistysalueita ei yleiskaavassa varata metsäalueilla. Ainoat sen laatuiset varaukset ovat Oronmäen, Palaneittenkallioiden ja Trontilanmäen MU-alueet, joka sisältävät mäkialueita ympäristöineen. Varaukset tarkoittavat kuitenkin toimintaa, jossa luontoa hyödynnetään virkistystarpeisiin hyvin "epätehokkaasti" ja enimmäkseen myös luonnon ehdoilla.

B. Maatalous ja jokivarsi

Vaikka tavoitteena ei ole asutuksen sijoittaminen vain peltojen takaisille metsä-alueille, yleiskaavassa on selvästi myös pyrkimyksenä laajojen avoimien viljelysaukioiden säilyttäminen rakentamattomina (MT-1). Uusi asutus sijoitetaan pääasiassa olevan asutuksen yhteyteen, sitä täydentämään. Tällöin otetaan tosin osittain asuntoaluevarausten piiriin (AO-1) myöskin avoimia peltoalueita, mutta enimmäkseen vain alueilla, jossa jo nyt on asutusta siellä täällä peltojen keskellä ja jossa asutus jo vanhastaan rikkoo peltokuvioita tai jossa vanha asutus ympäröi suhteellisen pieniä yhtenäisiä peltoalueita. Näilläkin alueilla on kuitenkin rakennuskaavan laadinnan yhteydessä syytä säilyttää peltoja avoimina.

Maataloutta koskien kaavassa annetaan EU:n ehtojen kanssa yhteneväisiä määräyksiä viljelemättä jätettävien ja lannoittamattomien suojavyöhykkeiden jättämisestä Kyrönjoen sekä valtaojien varressa. Tällä halutaan estää maatalouden saasteiden joutumasta vesistöihin.

Vähänkyröntien (maantie 717) varsi on ennestään jo verraten rakennettua, ja sen varressa varataan jonkin verran uusia, vanhaa asutusta täydentäviä, asuinpaikkoja, varsinkin kirkolta Tervajoen suuntaan. Vaikka asutus tien varrella muodostuu täten nauhamaiseksi ja edellyttää pitkähköjä kunnallistekniikan verkostoja, varauksia pidetään tässä tilanteessa tarkoituksenmukaisina. Alueen läpi kulkee valmis runkoviemäri Tervajoelta kirkonseudulle. Liikenneverkko on hyväkuntoinen ja sen varteen on tehty koko matkalle erillinen kevyen liikenteen väylä. Yhteys joka kohdasta taajamaan on korkeintaan noin 3 km ja siten hyvin polkupyörällä saavutettavissa. Alue on maisemallisesti erittäin kaunista ja antaa mahdollisuuden asua maaseutumaisesti lähellä pakveluita ja alue on perinteisesti ollut asuttua.

Kyrönjoen ranta-alueet varataan kaavassa koko matkalla vapaiksi viheralueiksi, välillä kapeampina ja välillä leveämpinä vyöhykkeinä. Perkiönsaaressa ja Kirkkolammen läheisyydessä varataan Kyrönjoen melontareittiin kuuluvat rantautumispaikat sekä mahdolliset uimarannan ja kalastuksen tukikohdan paikat.

C. Taajamatoimintojen alueet

Kirkonseudun yleiskaava-alueella sekä vanhat että uudet asuinalueet sijoittuvat enimmillään noin kolmen kilometrin päähän päivittäistavarapalveluista. Sanotulle etäisyydelle sijoittuu vain osa asutuksesta, eli lähinnä Vähänkyröntien ja Vöyrintien varressa oleva nauha-asutus sekä joen pohjois- ja itäpuolella olevat perinteisen kyläasutuksen alueet.

On selvää, että Kirkonseudun asutusrakenne ei kaikilta osin täytä edellä kohdassa 1.11 esitettyjä kestävä kehityksen ihannevaatimuksia. Asutus sijoittuu kuitenkin hyvien liikenneyhteyksien varrelle, joista valtaosa on liikennemääriltään suhteellisen hiljaisia "kyläteitä" tai teitä, joiden varrelle on toteutettu ja on reaalisia mahdollisuuksia enemmänkin toteuttaa kevyen liikenteen väyliä.

Kirkonseudun osayleiskaava-alueella lukumääräisesti suurin osa asukkaista sijoittuu taajama-alueelle ilman liikennerajoitteita (C1), aika suuri osa liikennerajoitteiselle taajama-alueelle (C2), osa taajama-alueen reunavyöhykkeelle (C3) mutta ei enää lainkaan liikennerajoitteiselle haja-asutusalueelle (C5).

Kuten edellä todettiin, Kirkonseudun taajama- ja kylärakenne ei ole kaikkien kes-

tävän kehityksen ihanneperiaatteiden mukainen. Syitä on historiassa ja kylärakenteen kasvamisessa jokivartta seuraten sekä peltojen takaisia mäkialueita etsien. Yleiskaavalla muodostetaan edellä esitetyillä perusteilla jonkin verran täydentävää jokivarsiasutusta sekä vahvistetaan jo olemassa olevaa peltojen takaista kyläasumista. Pyrkimyksenä on kuitenkin toisaalta estää asutuksen enempi leviäminen ja liika hajautuminen viljelyaukioiden takaisiin metsiin ja antaa AO-1-varauksilla mahdollisuudet tiiviin taaja-asutuksen muodostamiseen välittömästi nykyiseen taajamaan liittyen.

4 TOTEUTTAMINEN

4.1 RAKENNUSPAIKKOJEN KÄYTTÖÖNOTTO

Koska yleiskaava-alue on pääosin yksityisessä omistuksessa, kaavaan ei voida ottaa tarkempaa ohjelmaa rakennuspaikkojen käyttöönoton järjestyksestä ja ajankohdasta. Kaavan toteutuminen ja sen järjestys jää riippumaan alueen maanomistajien omista päätöksistä. Esimerkiksi kylätoimikunnan ja toisaalta myös kunnan aktiivisuudella voidaan jossain määrin vaikuttaa siihen, että rakentamiseen olisi saatavissa sopivia tontteja kohtuuetäisyydellä palveluista, jos niiden kysyntää ilmenee. Käytännössä on saatu positiivisia kokemuksia niin sanotusta tonttipankista, jota esimerkiksi kunta voi pitää ottamalla vastaan ja luotteloimalla tietoa myytävänä olevista tonteista.

Kunta voi suoraan vaikuttaa tonttien saatavuuteen hankkimalla rakennuskaava-alueelta tai muualta kylästä yhtenäisiä rakentamiseen osoitettuja alueita ja myymällä niitä halukkaille rakentajille. Kunnan omistama peltoalue Vehkurissa sijaitsee hankalasti aika kaukana taajamasta sekä keskellä avointa maisemaa. Sen hyödyntäminen näillä näkymin tarkoittaa lähinnä sen käyttämistä vaihtoalueena, jolloin vastaavaa aluetta saataisiin kunnan omistukseen lähempänä taajamaa.

Toinen kunnan omistama laajahko yhtenäinen alue (Vallihaka) sijoitettiin uusjaoissa Hyyriänmäen alueelle, osittain metsään ja osittain pellolle. Tieyhteys alueelle tulee kahdesta suunnasta. Alue varataan osayleiskaavassa asuintyöpaikka-alueena, johon voivat sopivasti sijoittua suuremman tontin tarvitsijat, jotka haluavat asua samalla tontilla kuin työpaikkakin on.

4.2 TUESTÄ JA TEKNINEN HUOLTO

Yleiskaavassa esitetyt uudet tiet toteutetaan tarpeen mukaan maanteinä (uusi maantie Laihialle), yksityistienä tai rakennuskaavateinä. Uudet yksityistiet ja kaavatiet ovat tarpeellisia lähinnä laajempia uusia asuinalueita (AO-1, AO-2) toteutettaessa.

Jätehuollon järjestämisestä määräävät, kuten edellä todettiin, kunnan viranomaiset.

Alueen vesijohtoverkostoa laajennetaan tarpeen mukaan uusille rakennuspaikoille.

4.3 MAATALOUDEN ASEMA KAAVAA TOTEUTETTAESSA

Lisärakentamisesta huolimatta tulee maa- ja metsätalous jatkossakin säilymään alueen tärkeänä maankäyttömuotona. Tämä tarkoittaa mm sitä, että uusien rakennuspaikkojen käytöstä ei varsinaisen päätaajaman ja sen lähimpien lievealueiden ulkopuolella saa aiheutua haittaa maatilojen toiminnalle tai toiminnan kehittämiselle. Uusien asukkaiden etäämmillä lievealueilla ja kyläalueilla onkin sopeuduttava ympäristön elinoloihin eikä päinvastoin. Jos omakotiasukkaiden ja maatalan kesken syntyy siellä ristiriitaa esimerkiksi lannan levityksestä yms, omakoti-asukkaan tulisi sopeutua maatalouden kohtuullisiin vaatimuksiin mutta toisaalta maatalouden tulee noudattaa lannan ja torjunta-aineiden levittämisestä annettuja ohjeita.

Rakennuskaava-alueella sekä taajaman läheisyydessä, varsinkin AO-1-alueilla, toimitaan luonnollisesti asumisen, palvelutoiminnan, työpaikkatoiminnan, virkistystoiminnan yms ehdoilla, jolloin maatalous on pääsääntöisesti väistyvä toiminto. Kuitenkin esimerkiksi AO-1- ja AO-2-alueille yksityiskohtaisempaa kaavaa laadittaessa siinä voidaan varata myös maatalouden talouskeskusten alueita sekä maa- ja metsätalousalueita, jos tilanne ja olosuhteet niin edellyttävät.

Taajaman läheisyydessä on muutamia sikaloita, jotka on pyritty huomioimaan osayleiskaavassa. Myös tulevilla rakennuskaavoissa AO-1-alueilla joudutaan huomioimaan nämä tosiasiat. Sikaloiden eläinmäärille olisi näissä sikaloissa kuitenkin voitava käytännössä sopia kohtuulliset ylärajat, vaikka sitä ei tässä kaavassa tehdä.

4.4 RAKENTAMINEN MT- JA MT-1-ALUEILLE

Osayleiskaavan sisältämät rakennusaluevaraukset on sijoitettu niin, että maanomistajilla olisi vaihtoehtoisia mahdollisuuksia rakentamiseen tai rakennuspaikkojen myyntiin. Joitakin sinänsä rakentamiseen hyvin soveltuvia alueita on jäänyt rakentamisvarausten ulkopuolelle.

Esimerkiksi sukupolvenvaihdon yhteydessä saattaa tilanne kuitenkin muuttua ja omakotirakentamiseen haluttaisiinkin käyttää MT- tai MT-1- aluetta. Tällaisessa tilanteessa menettely voi olla seuraava:

- osayleiskaava muutetaan kunnanvaltuuston päätöksellä niin, että sovelias rakennuspaikka tulee kaavassa osoitetuksi,
- jos on kysymys haja-asutusta muodostavasta hankkeesta, rakennuslautakunta harkitsee rakennusluvan myöntämistä ilman kaavan muutosta
- jos uusi rakentaminen muodostaa taaja-asutusta, ympäristökeskuksesta haetaan poikkeuslupaa hankkeen toteuttamiseksi.

Kahdessa viimeksimainitussa tapauksessa osayleiskaava saattaa sellaisenaankin riittää luvan myöntämisen pohjaksi: eli vaikka vireillä olevaa hanketta ei kaavan aluevarauksiin sisälly, rakennuslautakunta tai ympäristökeskus voi kaavan perusteella arvioida hankkeen sopeutumista ympäristön maankäyttöön.

Jotta em tilanteilta välttyttäisiin, osayleiskaava olisi hyvä aika ajoin esimerkiksi

valtuustokausittain saattaa uudelleen käsittelyyn ja tehdä siihen tarvittavia muutoksia.

4.5 OIKEUSVAIKUTUKSET

Vähänkyrön kirkonseudun osayleiskaava laaditaan mahdollisesti ns. ensimmäisen asteen yleiskaavana, jonka kunnanvaltuusto hyväksyy, mutta jota ei alisteta vahvistettavaksi. Vireillä oleva, 1.1.2000 voimaantuleva, rakennuslain muutos poistaa alistamisvelvollisuuden kokonaan ja tällöin puhutaan kunnanvaltuuston hyväksymästä kaavasta joko oikeusvaikutteisena (sitovana) tai ei-oikeusvaikutteisena (ohjeellisena).

Seuraavassa esitetään yleiskaavan oikeusvaikutukset sekä vahvistetun eli oikeusvaikutteisen (sitovan) että ei vahvistetun eli ei-oikeusvaikutteisen (ohjeellisen) kaavan tapauksessa. Tällöin kunnan päättäjät voivat myöhemmin harkita asiaa tältä osin molemmissa tapauksissa ja tehdä lopulliset päätökset sen mukaisesti.

YLEISKAAVA, JOTA EI VAHVISTETA (ei oikeusvaikutteinen)

Nykyisen lain mukaan kunnanvaltuuston hyväksymällä yleiskaavalla on seuraavat oikeusvaikutukset.

- kaava-alueella voidaan soveltaa rakennuslain 53 § 1 momentin mukaista lunastusperustetta.
- Rak. lain 5 a §:n mukaan kunta saa myöntää 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun poikkeuksen, milloin kysymys on yksiasuntoisen asuinrakennuksen rakentamisesta kunnanvaltuuston hyväksymässä yleiskaavassa asumiseen varatulla alueella sellaiselle rakennuspaikalle, jolla on ennestään enintään yksi asunto. Mitä 1 momentissa on säädetty, ei koske ranta-alueelle rakentamista eikä sellaista rakentamista, johon ympäristökeskus saa 132 §:n 1 momentin mukaan myöntää poikkeuksen.
- Kunta voi soveltaa etuostolain mukaista etuosto-oikeutta yleiskaavassa asunto-alueeksi osoitetulla alueella.

Muita oikeudellisia vaikutuksia kunnanvaltuuston hyväksymällä yleiskaavalla ei ole.

Yleiskaava mm:

- ei käytännössä vaikuta verotukseen,
- ei vaikuta maankäyttölainojen myöntämiseen,
- ei velvoita rakentamaan tai myymään maata.

Kunnanvaltuuston hyväksymä yleiskaava kuvaa kuitenkin valtuuston käsitystä siitä, miten Vähänkyrön kirkonseudun kehittämistä jatkossa tulisi tehdä. Koska maanomistajat ja asukkaat ovat voineet kiinteästi olla mukana kaavoitusvaiheessa sekä esittää omat toivomuksensa ja siten vaikuttaneet pitkälti kaavaratkaisuun, kaavaehdotus kuvaa siinä mielessä myös heidän käsitystään kirkonseudun tulevasta kehittämisestä.

Kaava muodostaa perustan rakennus- ja poikkeuslupien myöntämiseen liittyvälle harkinnalle, koska siitä mm on nähtävissä hankkeen sopeutuminen ympäristön

suunniteltuun maankäyttöön. Kaavan hyväksymispäätös sitoo muutenkin valtuuston alaisia hallintokuntia ja virkamiehiä niin kuin valtuuston päätökset yleensäkin.

YLEISKAAVA, JOKA VAHVISTETAAN (oikeusvaikutteinen)

Seuraavassa esitetään ne oikeusvaikutukset, jotka yleiskaavalla tulisi olemaan *siinä tapauksessa, että kaava alistettaisiin valtuuston hyväksymisen jälkeen Ympäristökeskuksen vahvistettavaksi ja vahvistettaisiin tai jonka kunnanvaltuusto uuden rakennuslain voimaantultua hyväksyisi oikeusvaikutteisena (sitovana)*. Vahvistettu kaava saa ne oikeusvaikutukset, jotka säädetään rakennuslaissa ja -asetuksessa sekä mm etuostolaissa.

Lyhyesti lueteltuna tämänhetkinen lainsäädäntö (uusi laki ei tässä suhteessa oleellisesti poikkea nykyisestä) antaa kaavalle tällöin seuraavia oikeusvaikutuksia.

- Rak. lain 5 a §:n mukaan kunta saa myöntää 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun poikkeuksen, milloin kysymys on yksiasuntoisen asuinrakennuksen rakentamisesta kunnanvaltuuston hyväksymässä yleiskaavassa asumiseen varatulla alueella sellaiselle rakennuspaikalle, jolla on ennestään enintään yksi asunto. Mitä 1 momentissa on säädetty, ei koske ranta-alueelle rakentamista eikä sellaista rakentamista, johon ympäristökeskus saa 132 §:n 1 momentin mukaan myöntää poikkeuksen.

- Rak.lain 26.2 §:n mukaan viranomaisten on suunnitellessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta yleiskaavan toteutumista.

- Rak.lain 27.1 §:n mukaan myönnettäessä lupaa uudisrakennuksen rakentamiseen on katsottava, ettei alueen käyttäminen yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen vaikeudu. Lupa on kuitenkin myönnettävä, ellei ole kyse taaja-asutuksen muodostamisesta ja jos luvan epäämisestä aiheutuisi hakijalle huomattavaa haittaa eikä aluetta lunasteta tai suoriteta hakijalle korvausta.

- Rak.lain 30 §:n mukaan yleiskaava on ohjeena laadittaessa tai muutettaessa rakennuskaavaa tai rantakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

- Rak.lain 31.1 §:n mukaan yleiskaavassa voidaan tarvittaessa erityisellä määräyksellä kieltää rakentamista niin, että vaikeutetaan alueen käyttämistä yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen.

Jos maa on yleiskaavan mukaan käytettävä muuhun kuin yksityiseen rakennustoimintaan, eikä maanomistaja sen takia voi käyttää maataan hyväkseen kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla, on se, jonka tarpeisiin alue on osoitettu, velvollinen lunastamaan maan.

- Rak.lain 31.2 §:n mukaan voidaan yleiskaavassa edelleen erityisellä määräyksellä kieltää käyttämisestä rakennustoimintaan tarkoitettua aluetta enintään 5 vuoden aikana muuhun haja-asutukseen kuin maatalouden ja muiden siihen verratta-

vien elinkeinojan tarpeita varten. Jos maanomistaja ei viimeksi mainitusta kiellostä johtuen voi käyttää maataan kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla hyväkseen, hänellä on oikeus saada korvaus vahingosta, joka hänelle siitä koituu. Korvausvelvollisuus astuu voimaan vain, jos maanomistajan hakemus saada poikkeus rakennuskiellosta hylätään.

- Rak.lain 32 §:n mukaan kun kysymys yleiskaavan laatimisesta tai muuttamisesta on pantu vireille, ympäristökeskus voi antaa alueelle rakennuskiellon enintään 5 vuodeksi.

Jos Ympäristökeskus jättää yleiskaavan tai osan siitä vahvistamatta, se voi antaa alueelle rakennuskiellon enintään 5 vuodeksi.

- Rak.lain 111 §:n (53.4 §) mukaan ympäristöministeriö voi myöntää yleisen tarpeen sitä vaatiessa kunnalle luvan lunastaa alueen, joka yleiskaavassa on osoitettu asuntorakentamiseen tai siihen liittyvään yhdyskuntarakentamiseen. Alueeseen voi sisältyä myös virkistys- ja suojelualuetta.

- Rak.lain 119 §:n 2 momentin (53.1-2 §) mukaan ympäristöministeriö voi yleiskaava-alueella myöntää kunnalle luvan lunastaa rakentamattoman alueen, milloin kunnalla ei ole riittävästi ja kohtuullisilla ehdoilla käytettävissä rakennusmaata taikka milloin lunastamista on muista syistä pidettävä tarpeellisenä yleisen asuntotuotannon tai kunnan muun suunnitelmanmukaisen rakentamisen edistämistä varten.

- Rak.lain 124 a §:n mukaan yleiskaavassa voidaan erityisellä määräyksellä määrätä, että alueella ei saa suorittaa kaivamis-, louhimis-, tasoittamis- tai täyttämistyötä, puiden kaatamista tai muuta näihin verrattavaa toimenpidettä ilman kunnanhallituksen lupaa. Lupa ei kuitenkaan ole tarpeen, jos maa-ainaksia otetaan tavanomaista kotitarvekäyttöä varten tai jos muu toimenpide on vähäinen. Lupa on myönnettävä, jollei toimenpide vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuvaa.

Jos luvan epääminen on maanomistajalle kohtuuton, hänellä on oikeus saada kunnalta korvaus.

Tällainen kielto yleiskaavaehdotuksessa olisi tarkoituksenmukaista antaa koskemaan lähinnä rakennuskaavan ulkopuolisia (rakennuskaava-alueella ko määräys on voimassa rak.lain 124 a §:n mukaan) rakentamiseen ja virkistykseen varattavia alueita.

- Rak.lain 6a §:n mukaan rantavyöhykkeelle ei saa rakentaa huvilaa ilman 123 §:ssä tarkoitettua vahvistettua yleiskaavaa.

Vahvistetussa yleiskaavassa voidaan Rak.lain 123 b §:n perusteella antaa määräys, että tavanomaisten omarantaisten lomarakennuspaikkojen rakennusluvut voi kunnan rakennuslupaviranomainen myöntää yleiskaavan perusteella. Tämä määräys olisi Vähänkyrön kirkonseudun osayleiskaavassa antaa, koska alueeseen sisältyy paljon ranta-alueita.

- Kunta voi soveltaa etuostolain (5.8.1977/608) mukaista etuosto-oikeutta maan hankkimiseksi virkistys- ja suojelutarkoituksia varten (Etuostolaki 1 § 2 momentti).

4.6 KAAVOITUSOHJELMA

Osayleiskaavan ratkaisut aiheuttavat vähäisessä määrin tarkistamisen tarvetta voimassa olevaan kirkonseudun rakennuskaavaan.

Tarkistustarpeet ovat seuraavat (liite 19):

1. Rakennuskaavan tarkistaminen "keskuskorttelin" eli korttelien 33 ja 39 alueella. Tarkistuksen yhteydessä olisi lähinnä tehostettava korttelin käyttöä liikerakentamiseen ja myös luoda mahdollisuudet siihen liittyvään keskusta-asumiseen.
Alueelle olisi myös muodostettava liiketoiminnan yhteyteen sopiva torialue. Todetaan, että muutostyö on jo vireillä. Se olisi saatettava loppuun mahdollisimman pian.
2. Rakennuskaavan tarkistus Harmaalan asuntoalueen itä- ja kaakkoispuolella, jolloin rakennuskaavalla voitaisiin huomioida maastossa vallitsevia olosuhteita ja toteuttaa osayleiskaavan ratkaisua. Jokaisen uuden rakennushankkeen tällä alueella on perustutava rakennuskaavaan.
3. Ajankohtaiseksi jo jokin aika sitten tullut muutostarve korttelin 63 ympäristössä urheilualueen pohjoispuolella. Kysymys on lähinnä kaavatien ja jalan-kulkuteiden järjestämisestä uudelleen maasto- ja omistusolot tarkoituksenmukaisemmin huomioiden.
4. Rakennuskaavan tarkistus Kirkkolampea ympäröivän puiston alueella. Lähinnä olisi selvitettävä mahdollisuudet varata siellä alueet esimerkiksi uimarantaa, jokimelojien rantautumista, kalastajien tukikohtaa ja em toimintojen vaatimaa pysäköintiä varten. Samalla olisi kaavassa selvitettävä ja tarkennettava Kirkkosaaren alueen suojelutarve.
5. Koko rakennuskaavan alueella on rakennuskannan ja ympäristön tarkemman inventoinnin jälkeen, siihen perustuen, tehtävä tarpeellisiksi osoittautuvat tarkistukset suojelumerkintöjen osoittamiseksi kaavassa.
6. Osayleiskaavassa tuodaan esille tarve erillisen selvityksen ja siihen perustuvan "tarkennetun osayleiskaavan" tasoisen suunnitelman laatimisesta koko jokivarsialuetta varten. Rakennuskaavaa tarkistetaan vastaavasti, jos tarvetta osoittautuu olevan.

5 SUUNNITTELUVAIHEET

Aloite kaavan laatimiseen on tullut kunnan taholta.

- Keväällä 1996 kunta teki päätöksen osayleiskaavan tarkistuksen käynnistämisestä.
- Kaavoitustyö aloitettiin kesällä 1996.
- 5.6.1996 kunnassa pidettiin alkuneuvottelu työn aloittamiseksi.
- 13.8.1996 alueen asukkaille järjestettiin informaatiotilaisuus yleiskaavoituk-

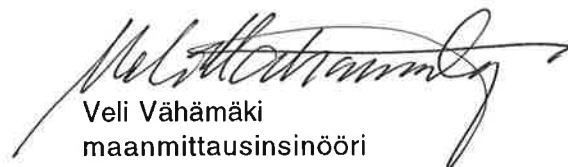
sesta kunnantalolla. Samassa yhteydessä maanomistajat ja asukkaat saivat myös esittää toivomuksiaan ja suunnitelmiaan. Tilaisuudesta oli kuulutettu lehdissä ja kunnan ilmoitustaululla.

- 27.8.1996 pidettiin neuvottelu kunnantalolla virkamiesten ja kaavanlaatijan kesken.
- 12.9.1996 Pohjankyrö-lehdessä (n:o 71/1996) esiteltiin yleiskaavoituksen vaiheita ja menettelyä asukkaiden kannalta.
- 16.9.1996 pidettiin yleisötilaisuus kunnantalolla, jossa kaavaluonnoksia esiteltiin Kyrönjoen länsi- ja eteläpuolen asukkaille ja maanomistajille ja he saivat esittää toivomuksiaan.
- 17.9.1996 pidettiin vastaava esittelytilaisuus Saarenpään koululla, jossa kaavaluonnoksia esiteltiin Kyrönjoen pohjois- ja itäpuolen asukkaille ja maanomistajille ja he saivat esittää toivomuksiaan.
- 9.10.1996 kunnan ja kaavanlaatijan kesken pidettiin neuvottelu osayleiskaavatyöstä.
- 12.11.1996 Länsi-Suomen ympäristökeskuksessa pidettiin yleiskaavasta ns. "suuri viranomaisneuvottelu", jossa olivat edustettuina Vähänkyrön kunta, Vaasan tiepiiri, Pohjanmaan liitto, Vaasan maanmittaustoimisto, Länsi-Suomen Ympäristökeskus, Vaasan lääninhallitus ja kaavanlaatija Plan-Ark Oy.
- 21.11.1996 kunnan ja kaavanlaatijan kesken pidettiin neuvottelu osayleiskaavatyöstä.
- 5.12.1996 pidettiin kunnassa neuvottelu kunnan, kaavanlaatijan ja sikalanomistajien kesken .
- Kevään 1997 kuluessa laadittiin tarkistettu osayleiskaavaehdotus.
- 13.8.1997 pidettiin Länsi-Suomen Ympäristökeskuksessa ns. suuri viranomaisneuvottelu.
- Osayleiskaavaehdotus oli yleisesti kunnassa nähtävillä 17.11 - 21.11.1997 (laatimisvaiheen kuuleminen).
- 17.11.1997 pidettiin kunnassa maanomistajille ja asukkaille esittely- ja kuulemistilaisuus. Siitä oli kuulutettu sanomalehdessä.
- 2.12.1997 kunnan tekninen lautakunta käsitteli kaavaehdotusta, jota kaavanlaatija oli esittelemässä lautakunnalle.
- 12.3.1998 pidettiin kunnan ja Länsisuomen Ympäristökeskuksen kesken neuvottelu yleiskaavasta.
- 25.5.1998 pidettiin kunnan ja kaavanlaatijan kesken neuvottelu osayleiskaavasta Vähänkyrön kunnassa.
- 15.6.1998 kaavanlaatija oli esittelemässä osayleiskaavaehdotusta Vähänkyrön kunnanhallituksen jäsenille.
- 15.6.1998 kunnanhallitus käsitteli osayleiskaavaehdotusta ja päätti siihen tehtäväksi vielä kaksi tarkistusta siten, että teollisuusaluetta laajennetaan Tapoilan alueella ja Kirstantien varrella.
- 17.8.1998 kunnanhallitus käsitellessään tiepiirin toimesta tehtävää liikenneturvallisuus-suunnitelmaa päätti, että sinne esitettävät kevyen liikenteen rakentamistarpeet huomioidaan myös yleiskaavassa.
- 28.9.1998 kunnanhallitus hyväksyi yleiskaavan ja päätti asettaa sen yleisesti virallisesti nähtäville.
- 6.10.1998-4.11.1998 yleiskaavaehdotus oli yleisesti nähtävillä, jolloin sitä vastaan esitettiin muutamia huomautuksia ja siitä pyydettiin tarvittavat lausunnot.
- 20.11.1998 kaavanlaatija antoi vastineen ehdotusta vastaan tehdyistä huomautuksista.

- 15.2.1999 kunnanhallitus käsitteli tehtyjä huomautuksia ja päätti hyväksyä ne sekä päätti yleiskaavaehdotusta tarkistettavaksi huomautusten johdosta.

- Kuulemisen ja käytyjen neuvotteluiden sekä kunnan taholla tehtyjen kannanottojen ja päätösten perusteella laadittiin lopullinen osayleiskaavaehdotus.

Plan-Ark Oy
Vaasa 30.4.1999

Veli Vähämäki
maanmittausinsinööri